Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (druhého senátu)

9. července 2025 * [i]

„Hospodářská soutěž – Kartelové dohody – Správní řízení – Rozhodnutí nařizující kontrolu – Článek 20 odst. 4 nařízení (ES) č. 1/2003 – Předmět a účel kontroly – Povinnost uvést odůvodnění – Dostatečně závažné indicie – Ochrana soukromého života – Soudní přezkum“

Ve věci T-188/24,

Compagnie générale des établissements Michelin, se sídlem v Clermont-Ferrand (Francie), zástupci: E. Sarrazin, J. Brousseau a J.-P. Gunther, advokáti,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zástupci: T. Baumé, N. Cambien a M. Domecq, jako zmocněnci,

žalované,

TRIBUNÁL (druhý senát),

ve složení: A. Marcoulli, předsedkyně, V. Tomljenović a L. Spangsberg Grønfeldt (zpravodajka), soudkyně,

za soudní kancelář: L. Ramette, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení, zejména:

– k žalobě došlé kanceláři Tribunálu dne 8. dubna 2024,

– k prvním organizačním procesním opatřením ze dne 16. prosince 2024 a k odpovědím žalobkyně a Komise došlým kanceláři Tribunálu dne 16. ledna 2025 a dne 20. ledna 2025,

– k druhým organizačním procesním opatřením ze dne 4. února 2025 a k odpovědím žalobkyně a Komise došlým kanceláři Tribunálu dne 21. února 2025 a dne 19. února 2025,

po jednání konaném dne 5. března 2025,

vydává tento

* Jednací jazyk: francouzština.

Rozsudek

1 Žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně, Compagnie générale des établissements Michelin, domáhá zrušení rozhodnutí Komise C(2024) 243 final ze dne 10. ledna 2024, kterým byla žalobkyni, jakož i všem společnostem, které přímo či nepřímo ovládá, uložena povinnost podrobit se kontrole podle čl. 20 odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 (věc AT.40863 – Hoops) (dále jen „napadené rozhodnutí“).

I. Skutečnosti předcházející sporu

2 Žalobkyně působí zejména v oblasti výroby a prodeje pneumatik pro osobní a nákladní automobily v Evropském hospodářském prostoru (EHP) a po celém světě.

3 Dne 10. ledna 2024 přijala Evropská komise v rámci šetření zahájeného z vlastního podnětu napadené rozhodnutí, kterým žalobkyni nařídila podrobit se kontrole podle čl. 20 odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích [101 a 102 SFEU] (Úř. věst. 2003, L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205).

4 Článek 1 napadeného rozhodnutí zní takto:

„[Žalobkyně je povinna] podrobit se kontrole týkající se [její] možné účasti na dohodách nebo jednáních, které jsou v rozporu s článkem 101 [SFEU] a článkem 53 Dohody o Evropském hospodářském prostoru. Údajné dohody nebo jednání ve vzájemné shodě se [měly] týkat koordinace cen (zejména velkoobchodních cen) nových náhradních pneumatik pro osobní a nákladní automobily v EHP mezi hlavními výrobci pneumatik. Údajné dohody nebo jednání ve vzájemné shodě [měly] zahrnovat úmyslné používání veřejná sdělení podniků k tomu, aby se vzájemně informovaly o svých příslušných budoucích cenových záměrech a strategiích s cílem ovlivnit své příslušné cenové politiky. Tato kontrola může proběhnout v jakýchkoli prostorách [žalobkyně], a zejména v prostorách nacházejících se [ve] Francii.“

5 V článku 2 odst. 2 napadeného rozhodnutí Komise připomíná pravomoc jejích inspektorů zabavit během kontroly dokumenty. Článek 3 napadeného rozhodnutí upřesňuje, že kontrola může začít dne 30. ledna 2024 nebo krátce poté.

6 Relevantní odůvodnění napadeného rozhodnutí je uvedeno v následujících bodech odůvodnění:

– „(2) Komise má k dispozici informace, které naznačují, že se hlavní výrobci pneumatik v EHP, včetně [žalobkyně], [měli] účastnit a stále by se mohli účastnit protisoutěžních dohod nebo jednání ve vzájemné shodě, pokud jde o koordinaci cen (zejména velkoobchodních cen) nových náhradních pneumatik pro osobní a nákladní automobily prodávané v EHP.

– (3) Konkrétně podle informací, které má Komise k dispozici, si výrobci pneumatik, včetně [žalobkyně], měli vyměňovat citlivé obchodní informace (rovněž prostřednictvím veřejně přístupných kanálů) o svých příslušných cenových záměrech a strategiích s cílem ovlivnit své příslušné cenové politiky.

– (4) Toto jednání údajně začalo minimálně v [uvedeném roce], ale nelze vyloučit, že začalo dříve a stále trvá [(dále jen ‚hlavní období‘)]. Skutečnosti [mají] naznačovat předchozí koordinaci týkající se těchto výrobků minimálně [v předcházejícím období] [(dále jen ‚předcházející období‘, které předchází hlavnímu období o několik let)].

– (5) Důkazy, které má Komise k dispozici, [mají] naznačovat, že [t]oto jednání se týká nových náhradních pneumatik pro osobní a nákladní automobily prodávané v EHP.

– […]

– (8) […] V každém podniku vedoucím zaměstnancům a omezenému počtu důvěryhodných zaměstnanců, včetně těch, kteří pomáhají při interní přípravě veřejných prohlášení podniku, [mohla] být jasně známa existence údajných dohod o koordinaci a jejich přesný účel, důvody a fungování. […] Vzhledem k tomu, že dohody omezující hospodářskou soutěž a jednání ve vzájemné shodě jsou porušením unijního práva hospodářské soutěže, které může vést k peněžitým sankcím, existuje riziko, že pokud byly informace shromážděny na základě žádosti o informace nebo pokud byla kontrola předem oznámena, příslušné informace budou kompromitovány nebo zničeny. To by se [mělo] vztahovat na informace týkající se podezření na koordinaci budoucího chování na trzích, pokud jde o ceny (zejména velkoobchodní ceny) dotyčných produktů, jakož i na podezření, že se výrobci rozhodli oznamovat konkurentům budoucí cenové politiky veřejnými prostředky.“

7 Dne 30. ledna 2024 se inspektoři Komise v doprovodu zástupců Autorité de la concurrence (Úřad pro hospodářskou soutěž, Francie) dostavili do prostor žalobkyně, aby jí oznámili napadené rozhodnutí a provedli kontrolu. V tomto rámci Komise prohledala kanceláře, shromáždila materiál (notebooky, mobilní telefony, tablety, zařízení k ukládání dat), vyslechla několik osob a zkopírovala obsah shromážděného materiálu.

8 Dne 2. února 2024 byla kontrola pozastavena.

9 Po pozastavení kontroly zaslala žalobkyně Komisi dokument ze dne 2. února 2024, v němž vyjádřila výhrady k obsahu napadeného rozhodnutí a k průběhu kontroly, přičemž zpochybnila věcný a časový rozsah domnělého protiprávního jednání, jakož i některé požadavky inspektorů Komise vznesené během kontroly.

10 Dne 4. března 2024 kontrola pokračovala v prostorách Komise v Bruselu (Belgie). Kontrola skončila ke dni 7. března 2024.

II. Návrhová žádání účastníků řízení

11 Žalobkyně v poslední verzi svých písemností v podstatě navrhuje, aby Tribunál:

– napadené rozhodnutí zrušil,

– uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

12 Komise navrhuje, aby Tribunál:

– žalobu zamítl,

– uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

III. Právní otázky

13 Úvodem je z procesního hlediska třeba uvést, že ve fázi žalobní odpovědi Komise poskytla vysvětlení a věcné informace, aby Tribunál mohl určit, zda měla k dispozici dostatečně závažné indicie k podezření, že došlo k porušení pravidel hospodářské soutěže, a tudíž k odůvodnění svého rozhodnutí využít své kontrolní pravomoci v prostorách žalobkyně.

14 V návaznosti na toto sdělení přijal Tribunál dvě skupiny organizačních procesních opatření, aby zaprvé získal vyjádření žalobkyně k těmto vysvětlením a věcným informacím a zadruhé získal upřesnění ze strany Komise k některým tvrzením uvedeným v napadeném rozhodnutí.

15 V rámci prvních organizačních procesních opatření měla žalobkyně možnost písemně upravit argumentaci uvedenou v žalobě s přihlédnutím k úvahám, s nimiž se seznámila při čtení žalobní odpovědi a jejích příloh. V rámci druhých organizačních procesních opatření měla žalobkyně možnost písemně se vyjádřit k vysvětlením a věcným informacím předloženým Komisí v odpovědi na první organizační procesní opatření. Na jednání bylo žalobkyni rovněž umožněno vyjádřit se k vyjádřením předloženým Komisí v rámci druhých organizačních procesních opatření k odpovědím, které žalobkyně poskytla na první organizační procesní opatření.

16 Návrh na zrušení napadeného rozhodnutí je tedy třeba přezkoumat s ohledem na vysvětlení a věcné informace sdělené Komisí, jejichž obsah bude následně popsán při přezkumu jejich kvalifikace jako dostatečně závažných indicií k odůvodnění rozhodnutí, kterým byla uložena povinnost podrobit se kontrole.

17 Na podporu návrhu na zrušení uplatňuje žalobkyně dva žalobní důvody, z nichž první vychází z porušení článku 296 SFEU a čl. 20 odst. 4 nařízení č. 1/2003 z důvodu, že napadené rozhodnutí je nedostatečně odůvodněno, a druhý z porušení základního práva na respektování jejího obydlí a komunikace, rovněž nazývaného „právo na nedotknutelnost obydlí“ nebo „právo na soukromí“, z důvodu, že napadené rozhodnutí je svévolné a nepřiměřené.

18 V tomto ohledu je třeba poukázat na to, že ačkoli aktem napadeným projednávanou žalobou je skutečně rozhodnutí nařizující předmětnou kontrolu a všechny žalobní důvody vznesené žalobkyní se týkají výlučně zrušení tohoto rozhodnutí, některé poznámky a argumenty, které žalobkyně uvedla v rámci písemné části řízení, se vztahují k průběhu kontroly, kterou Komise na základě napadeného rozhodnutí provedla.

19 V tomto ohledu je třeba připomenout, že v souladu s ustálenou judikaturou nemá způsob uplatnění rozhodnutí nařizujícího kontrolu vliv na legalitu tohoto rozhodnutí, a podnik se proto nemůže dovolávat protiprávnosti průběhu šetření na podporu návrhových žádání směřujících ke zrušení aktu, na jehož základě Komise toto šetření provedla (viz rozsudek ze dne 20. června 2018, České dráhy v. Komise, T-325/16, EU:T:2018:368, bod 22 a citovaná judikatura; v tomto ohledu viz rovněž stanovisko generálního advokáta G. Pitruzzelly ve věci Les Mousquetaires a ITM Entreprises v. Komise, C-682/20 P, EU:C:2022:578, body 67 a 68).

20 Nicméně vzhledem k tomu, že žalobkyně netvrdí, že samotný průběh kontroly je důvodem nedostatečného odůvodnění napadeného rozhodnutí nebo nezákonného zásahu do její soukromé sféry, je třeba mít za to, že žalobkyně upozornila na průběh kontroly pouze proto, aby dokreslila údajnou nejasnost nebo nepřesnost odůvodnění nebo rozsahu zásahu povoleného rozhodnutím, kterým jí bylo nařízeno podrobit se kontrole (obdobně viz rozsudek ze dne 20. června 2018, České dráhy v. Komise, T-325/16, EU:T:2018:368, body 23 až 24).

21 Při zkoumání žalobních důvodů znějících na zrušení napadeného rozhodnutí je tedy třeba na dotčené poznámky a argumenty nahlížet z tohoto úhlu pohledu.

A. K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z nedostatečného odůvodnění

22 Žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí nesplňuje povinnost uvést odůvodnění proto, že má příliš stručný, obecný, neurčitý a nejednoznačný obsah. Odůvodnění napadeného rozhodnutí je podle ní nepřesné a extenzivní proto, že používá výrazy „nebo“, „zejména“, „včetně“ a „minimálně“. Z tohoto důvodu je podle ní věcný a časový rozsah domnělého protiprávního jednání nejednoznačný, neodůvodněný nebo nepřiměřený, což vedlo k tomu, že žalobkyně nemohla jasně pochopit, co je jí vytýkáno, a byla jí tak odňata možnost plně chránit svá práva.

23 Komise argumentaci žalobkyně zpochybňuje.

1. Úvodní poznámky

24 Úvodem je třeba připomenout, že odůvodnění aktů orgánů Evropské unie požadované článkem 296 SFEU musí být přizpůsobeno povaze dotčeného aktu a musí z něj jasně a jednoznačně vyplývat úvahy jejich autora, tak, aby se zúčastněná osoba mohla seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření, a příslušný soud mohl provést přezkum (viz rozsudek ze dne 25. června 2014, Nexans a Nexans France v. Komise, C-37/13 P, EU:C:2014:2030, bod 31 a citovaná judikatura).

25 Požadavek odůvodnění musí být posuzován v závislosti na okolnostech případu, zejména v závislosti na obsahu aktu, povaze dovolávaných důvodů a zájmu, který může mít osoba, které je akt určen, na získání těchto vysvětlení. Není požadováno, aby odůvodnění vylíčilo všechny relevantní skutkové a právní okolnosti, jelikož otázka, zda odůvodnění aktu splňuje požadavky článku 296 SFEU, musí být posuzována nejen s ohledem na jeho znění, ale také s ohledem na jeho kontext, jakož i s ohledem na všechna právní pravidla upravující dotčenou oblast (viz rozsudek ze dne 25. června 2014, Nexans a Nexans France v. Komise, C-37/13 P, EU:C:2014:2030, bod 32 a citovaná judikatura).

26 Rovněž je třeba zohlednit právní rámec, v němž se provádějí kontroly Komise. Článek 4 a čl. 20 odst. 1 nařízení č. 1/2003 totiž Komisi svěřují kontrolní pravomoci s cílem umožnit jí splnění úlohy, která spočívá v ochraně vnitřního trhu před narušením hospodářské soutěže a ve stíhání případných porušení pravidel hospodářské soutěže na tomto trhu (viz rozsudek ze dne 25. června 2014, Nexans a Nexans France v. Komise, C-37/13 P, EU:C:2014:2030, bod 33 a citovaná judikatura).

27 Pokud jde konkrétně o rozhodnutí Komise o nařízení kontroly, z čl. 20 odst. 4 nařízení č. 1/2003 tak vyplývá, že tato rozhodnutí musí stanovit mimo jiné předmět a účel kontroly. Jak upřesnil Soudní dvůr, tato zvláštní povinnost odůvodnění představuje základní požadavek nejen za účelem prokázat, že zamýšlená kontrola v dotyčných podnicích je odůvodněná, ale i umožnit jim uvědomit si rozsah jejich povinnosti spolupráce při zachování jejich práva na obhajobu (viz rozsudek ze dne 25. června 2014, Nexans a Nexans France v. Komise, C-37/13 P, EU:C:2014:2030, bod 34 a citovaná judikatura).

28 V tomto ohledu je třeba připomenout, že Komise není povinna adresátovi rozhodnutí o nařízení kontroly sdělit veškeré informace, které má k dispozici o domnělém protiprávním jednání, ani nemusí provádět přesnou právní kvalifikaci těchto protiprávních jednání, pokud jasně uvede domněnky, jež zamýšlí prošetřit (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 25. června 2014, Nexans a Nexans France v. Komise, C-37/13 P, EU:C:2014:2030, bod 35 a citovaná judikatura).

29 I když je povinností Komise co nejpřesněji uvést předmět šetření a skutečnosti, které mají být ověřeny, není naopak nutné, aby rozhodnutí o nařízení kontroly obsahovalo přesné vymezení relevantního trhu, přesnou právní kvalifikaci domnělých protiprávních jednání nebo uvedení období, během něhož měla být tato protiprávní jednání spáchána, pod podmínkou, že toto rozhodnutí o nařízení kontroly obsahuje podstatné náležitosti uvedené v bodech 24 až 28 výše (viz rozsudek ze dne 25. června 2014, Nexans a Nexans France v. Komise, C-37/13 P, EU:C:2014:2030, bod 36 a citovaná judikatura).

30 Vzhledem k tomu, že kontroly jsou prováděny na začátku vyšetřování, Komise obvykle ještě nemá k dispozici přesné informace nezbytné k tomu, aby mohla poskytnout konkrétní právní posouzení, a nejprve musí ověřit opodstatněnost svého podezření, jakož i význam nastalých událostí, neboť cílem kontroly je právě shromáždění důkazů týkajících se domnělého protiprávního jednání (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 25. června 2014, Nexans a Nexans France v. Komise, C-37/13 P, EU:C:2014:2030, bod 37 a citovaná judikatura).

2. K výtce vycházející z tvrzení, že odůvodnění je stručné nebo obecné

31 V projednávané věci je třeba uvést, že napadené rozhodnutí obsahuje konkrétní odůvodnění týkající se předmětu a účelu kontroly, které má v souladu s judikaturou uvedenou v bodech 24 až 30 výše prokázat, že navrhovaný zásah v prostorách žalobkyně je odůvodněný, a umožnit jí pochopit rozsah její povinnosti spolupracovat při zachování jejího práva na obhajobu. Cílem uvedeného odůvodnění je tak splnit povinnost Komise jasně vysvětlit podezření, které hodlá ověřit, a co nejpřesněji uvést předmět šetření, a skutečnosti, které mají být ověřeny, aniž však Komise musí žalobkyni sdělit všechny informace, které má k dispozici v okamžiku oznámení rozhodnutí o nařízení kontroly, nebo v tomto rozhodnutí provést striktní právní kvalifikaci protiprávního jednání, ohledně něhož zatím existuje pouze podezření a není v žádném případě prokázané.

32 V tomto ohledu z článku 1 napadeného rozhodnutí, který stanoví předmět a účel kontroly, vyplývá, že podezření Komise se týká možné účasti žalobkyně na dohodách nebo jednáních, které jsou v rozporu s článkem 101 SFEU a článkem 53 Dohody o EHP a které se měly týkat „koordinace cen (zejména velkoobchodních cen) nových náhradních pneumatik pro osobní a nákladní automobily v EHP mezi hlavními výrobci pneumatik (dále jen „domnělá koordinace“).

33 Odůvodnění obsažené v napadeném rozhodnutí rovněž poskytuje několik upřesnění, která umožňují lépe vymezit koordinaci, o jejíž existenci má Komise podezření a která se měla týkat „zejména velkoobchodních cen“ (článek 1 a bod 2 odůvodnění napadeného rozhodnutí), měla zahrnovat „úmyslné používání veřejných sdělení učiněných podniky k tomu, aby se vzájemně informovaly o svých příslušných budoucích cenových záměrech a strategiích s cílem ovlivnit své příslušné cenové politiky“ (článek 1 napadeného rozhodnutí) a měla vést zejména k „výmě[ně] citliv[ých] obchodn[ích] informac[í] [mezi výrobci pneumatik] (rovněž prostřednictvím veřejně přístupných kanálů) o svých příslušných cenových záměrech a strategiích s cílem ovlivnit své příslušné cenové politiky“ (bod 3 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

34 Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, nelze takové odůvodnění považovat za stručné nebo obecné, jelikož uvádí podezření, které Komise hodlala ověřit během kontroly, pokud jde o domnělou koordinaci, a uvádí předmět šetření, jakož i skutečnosti, které mají být ověřeny.

3. K výtce vycházející z tvrzení, že odůvodnění je neurčité, nejednoznačné, nepřesné nebo extenzivní a k jeho důsledkům pro pochopení toho, co je vytýkáno

35 Pokud jde o otázku, zda je odůvodnění napadeného rozhodnutí jasné a co možná nejpřesnější, je třeba se ve fázi přezkumu odůvodnění ujistit, že popis domnělé koordinace, který v něm Komise uvedla, neobsahuje takové nepřesnosti nebo nejasnosti, aby žalobkyně nemohla pochopit rozsah své povinnosti spolupráce a současně zachovat své právo na obhajobu ve smyslu judikatury uvedené v bodech 24 až 30 výše.

36 V tomto ohledu použití alternativního návrhu „nebo“ v popisu formy domnělé koordinace, která se podle Komise mohla uskutečnit jak prostřednictvím dohod mezi podniky, tak prostřednictvím jednání ve vzájemné shodě, pro žalobkyni nemá žádné zvláštní důsledky. V projednávaném případě totiž přesná právní kvalifikace domnělé koordinace ve formě dohody mezi podniky nebo jednání ve vzájemné shodě závisí na posouzení, které nemůže být v době vyhotovení rozhodnutí o nařízení kontroly vyžadováno (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 25. června 2014, Nexans a Nexans France v. Komise, C-37/13 P, EU:C:2014:2030, body 36 a 37). Kromě toho se v každém případě nejeví, že by výsledek této kvalifikace mohl v projednávaném případě změnit rozsah povinnosti spolupráce žalobkyně nebo rozsah jejího práva na obhajobu během kontroly. Na dotaz k této otázce při jednání žalobkyně nebyla schopna identifikovat takový důsledek, pokud jde o ni v projednávané věci.

37 Pokud jde o použití výrazů „zejména“ nebo „rovněž“ pro účely popisu podezření Komise, jejich použití usnadňuje pochopení výrazů, jejichž jsou součástí, a sice „zejména velkoobchodních cen“ a „rovněž prostřednictvím veřejně přístupných kanálů“, tím, že umožňuje žalobkyni lépe vymezit, co jí bylo vytýkáno v době, kdy jí bylo nařízeno podrobit se kontrole.

38 Tyto údaje dokreslují obsah domnělé koordinace. Podezření Komise se tak týkají porušení pravidel hospodářské soutěže, které spočívá v koordinaci cen nových náhradních pneumatik pro osobní a nákladní automobily prodávané v EHP. Když Komise zdůraznila, že domnělá koordinace se týká „zejména“ – tj. způsobem, který si zaslouží pozornost – velkoobchodních cen, upřesňuje, co je žalobkyni vytýkáno. Stejně tak, když Komise zdůraznila, že koordinace cen hlavních výrobců pneumatik, včetně žalobkyně, probíhá prostřednictvím výměny citlivých obchodních informací o jejich příslušných cenových záměrech a strategiích, která zahrnuje – což je význam slova „rovněž“ – výměny prováděné prostřednictvím veřejně přístupných kanálů nebo zahrnuje úmyslné používání veřejných sdělení podniků, vysvětluje tím podezření na koordinaci.

39 Kromě toho použití výrazů „zejména“ nebo „rovněž“ umožňuje pochopit, že informace, které má Komise k dispozici, se netýkají pouze skutečností, které tyto výrazy následují. Podezření Komise se tedy týká šířeji koordinace cen, a to nejen velkoobchodních cen, nových náhradních pneumatik pro osobní a nákladní automobily v EHP, výrobci a naznačuje, že k výměně citlivých obchodních informací o příslušných cenových záměrech a strategiích těchto výrobců mohly být použity jiné prostředky než veřejně přístupné kanály.

40 Použití výrazů „zejména“ nebo „rovněž“ umožňuje mít za to, že uvedené příklady nepředstavují vyčerpávající údaje o věcné působnosti domnělého protiprávního jednání.

41 Pokud jde o použití výrazů „minimálně“ k vymezení časového rozměru domnělé koordinace, z první věty bodu 4 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že tato koordinace začala „minimálně“ během hlavního období, že nelze vyloučit, že začala dříve a v okamžiku přijetí napadeného rozhodnutí stále trvá. Z druhé věty tohoto bodu odůvodnění rovněž vyplývá, že skutečnosti naznačují předchozí koordinaci týkající se nových náhradních pneumatik pro osobní a nákladní automobily prodávané v EHP „minimálně“ v předcházejícím období.

42 V projednávané věci je třeba uvést, že Komise tím, že se z vlastního podnětu rozhodla poskytnout určité informace o časovém rozměru domnělé koordinace, měla za to, že je nezbytné uvést tyto informace v napadeném rozhodnutí, aby žalobkyně mohla pochopit rozsah své povinnosti spolupráce a zachovat své právo na obhajobu během kontroly. Tyto údaje jsou tak součástí odůvodnění a jako takové umožňují určit skutečnosti, které mají být ověřeny.

43 Je tak třeba konstatovat, že odůvodnění uvedené v bodě 41 výše umožňuje žalobkyni pochopit dosah napadeného rozhodnutí a Tribunálu provést přezkum. Toto odůvodnění totiž uvádí, že domnělá koordinace „začala minimálně“ v průběhu hlavního období, aniž lze vyloučit, že „začala dříve“ a „stále trvá“, a dále že skutečnosti naznačují předchozí koordinaci „minimálně“ v průběhu předcházejícího období. Z uvedeného odůvodnění lze rovněž vyrozumět – jak potvrdila Komise před Tribunálem – buď že domnělé protiprávní jednání mohlo trvat dlouhodobě, tedy od počátku období před koncem hlavního období uvedeného v napadeném rozhodnutí, nebo že domnělé protiprávní jednání začalo minimálně v předcházejícím období a znovu začalo minimálně v hlavním období, a v takovém případě je tedy třeba ověřit, zda bylo pokračující nebo opakované, a to i během mezidobí, které oddělovalo předcházející období od hlavního období, uvedených v napadeném rozhodnutí.

44 Takové významy, které žalobkyně mohla pochopit, umožňují mít za to, že se nenacházela v situaci, kdy by jí bylo znemožněno jasně pochopit podezření Komise, a tudíž by byla zbavena možnosti plně chránit své právo na obhajobu po oznámení napadeného rozhodnutí.

45 V tomto ohledu je třeba uvést, jak to činí Komise, že toto odůvodnění umožnilo žalobkyni tvrdit, že nebylo vůbec uvedeno období mezi dvěma obdobími uvedenými v napadeném rozhodnutí.

46 Stejně tak v širším smyslu argumentace žalobkyně týkající se nejednoznačnosti, neodůvodněnosti nebo nepřiměřenosti odůvodnění týkajícího se věcného a časového rozsahu domnělého protiprávního jednání ve skutečnosti nepoukazuje na problém s porozuměním, ale je v podstatě založen spíše na myšlence, že údaje, které Komise uvedla v napadeném rozhodnutí ohledně obsahu svých podezření, nejsou podloženy dostatečně závažnými indiciemi.

47 Takové otázky, které se netýkají existence odůvodnění jako takového, ale existence indicií, které mohou odůvodnit uvedená podezření, budou následně přezkoumány v rámci druhého žalobního důvodu ve světle vysvětlení a věcných informací poskytnutých Komisí, aby bylo možné provést soudní přezkum správního rozhodnutí, které nařizuje osobě, jíž je určeno, podrobit se kontrole z důvodů uvedených v tomto rozhodnutí.

48 Z výše uvedeného vyplývá, že první žalobní důvod je třeba zamítnout jako neopodstatněný, jelikož odůvodnění napadeného rozhodnutí v souladu s článkem 296 SFEU umožňuje žalobkyni seznámit se s důvody, které vedly k přijetí opatření, a Tribunálu vykonat přezkum. Toto odůvodnění rovněž uvádí v souladu s čl. 20 odst. 4 nařízení č. 1/2003 předmět a účel kontroly způsobem dostatečným

k tomu, aby bylo zjevné, že navrhovaný zásah v prostorách žalobkyně je odůvodněný, a aby žalobkyně mohla pochopit rozsah její povinnosti spolupracovat při zachování jejího práva na obhajobu.

B. Ke druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení práva na respektování obydlí a sdělení žalobkyně

49 Žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí porušuje právo na respektování jejího obydlí a komunikace, rovněž nazývané „základní právo na nedotknutelnost obydlí“. Tento žalobní důvod se člení na dvě části. Napadené rozhodnutí je podle ní zaprvé svévolné, protože Komise nemá k dispozici dostatečně závažné indicie, které by jí umožnily podezřívat žalobkyni z účasti na porušování práva hospodářské soutěže. Zadruhé podle ní napadené rozhodnutí představuje nepřiměřený zásah do jejího fungování a jejích výkonů. Předně žalobkyně v podstatě tvrdí, že vzhledem k podobnosti mezi příkladem převzatým z pokynů k použitelnosti článku 101 [SFEU] na dohody o horizontální spolupráci (Úř. věst. 2023, C 259, s. 1, dále jen „pokyny z roku 2023“) a domnělou koordinací je jediným cílem projednávané věci zhmotnit teoretický případ zmíněný v tomto příkladu, aniž se zohlední zvláštnosti posuzované situace.

1. Úvodní poznámky

50 Je třeba konstatovat, že právnická osoba se stejně jako fyzická osoba může dovolávat základního práva na nedotknutelnost obydlí, které spadá do rámce ochrany soukromí.

51 Je totiž třeba připomenout, že požadavek ochrany proti svévolným nebo nepřiměřeným zásahům orgánů veřejné moci do soukromí veškerých osob, ať již fyzických nebo právnických, je uznán coby obecná zásada unijního práva (viz rozsudek ze dne 20. června 2018, České dráhy v. Komise, T-325/16, EU:T:2018:368, bod 34 a citovaná judikatura; rozsudek potvrzený v řízení o kasačním opravném prostředku rozsudkem ze dne 30. ledna 2020, České dráhy v. Komise, C-538/18 P a C-539/18 P, nezveřejněný, EU:C:2020:53).

52 Je třeba rovněž uvést, že základní právo na nedotknutelnost obydlí představuje obecnou zásadu unijního práva, která je vyjádřena v článku 7 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), který odpovídá článku 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, podepsané v Římě dne 4. listopadu 1950 (viz rozsudek ze dne 18. června 2015, Deutsche Bahn a další v. Komise, C-583/13 P, EU:C:2015:404, bod 19 a citovaná judikatura).

53 Podle článku 7 Listiny tak má každý právo na respektování svého obydlí a komunikace. Článek 52 odst. 1 Listiny v tomto ohledu upřesňuje, že každé omezení výkonu tohoto práva musí být stanoveno zákonem a musí respektovat jeho podstatu, jakož i zásadu proporcionality, podle které mohou být omezení zavedena pouze tehdy, pokud jsou nezbytná a pokud skutečně odpovídají cílům obecného zájmu, které uznává Unie, nebo potřebě ochrany práv a svobod druhého.

54 Stejně tak podle článku 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod má každý právo na respektování obydlí a korespondence a státní orgán nemůže do výkonu tohoto práva zasahovat kromě případů, kdy je to v souladu se zákonem a jde o opatření nezbytné v demokratické společnosti.

55 V praxi je za účelem ochrany sféry činnosti právnické osoby před svévolnými nebo nepřiměřenými zásahy orgánů veřejné moci a respektování základního práva na nedotknutelnost obydlí, a sice práva právnické osoby na respektování jejího obydlí a komunikace, zaprvé třeba připomenout, že rozhodnutí nařizující kontrolu musí být zaměřeno na shromáždění dokumentace nezbytné k ověření skutkového a právního stavu a jeho rozsahu, o němž už Komise má informace, představující dostatečně závažné indicie, jež umožní nabýt podezření o porušení pravidel hospodářské soutěže (viz rozsudek ze dne 20. června 2018, České dráhy v. Komise, T-325/16, EU:T:2018:368, bod 35 a citovaná judikatura).

56 Jinými slovy, dostatečně závažné indicie odůvodňující podezření z porušení pravidel hospodářské soutěže jsou podmínkou *sine qua non*, aby mohla Komise nařídit kontrolu na základě čl. 20 odst. 4 nařízení č. 1/2003 (rozsudek ze dne 20. června 2018, České dráhy v. Komise, T-325/16, EU:T:2018:368, bod 36).

57 Zadruhé opět v souladu se zásadami uvedenými v bodech 51 až 56 výše, je třeba uvést, že podmínky rozhodnutí nařizujícího kontrolu nesmí svým rozsahem překračovat rámec protiprávního jednání, na které lze mít na základě takových indicií podezření (rozsudek ze dne 20. června 2018, České dráhy v. Komise, T-325/16, EU:T:2018:368, bod 37).

58 Vzhledem k tomu, že odůvodnění rozhodnutí nařizujícího kontrolu ohraničuje pravomoci svěřené úředníkům Komise, totiž lze vyhledávat pouze dokumenty týkající se předmětu kontroly (rozsudek ze dne 18. června 2015, Deutsche Bahn a další v. Komise, C-583/13 P, EU:C:2015:404, bod 60). Obecná zásada uvedená v bodě 51 výše tak brání formulacím v rozhodnutí nařizujícím kontrolu, které by tento rozsah rozšiřovaly nad rámec toho, co vyplývá z dostatečně závažných indicií, které má Komise k dispozici ke dni přijetí takového rozhodnutí (viz rozsudek ze dne 20. června 2018, České dráhy v. Komise, T-325/16, EU:T:2018:368, bod 41 a citovaná judikatura).

59 V tomto kontextu je třeba posoudit argumentaci žalobkyně týkající se svévolné nebo nepřiměřené povahy napadeného rozhodnutí s ohledem na právo na respektování jejího obydlí a komunikace.

2. K podobnosti mezi příkladem uvedeným v pokynech z roku 2023 a domnělou koordinací

60 Žalobkyně si klade otázku ohledně odůvodnění, nezbytnosti nebo přiměřenosti napadeného rozhodnutí, jelikož jeho cílem je podle všeho použít příklad, který nemá oporu v judikatuře a nepodléhá veřejné konzultaci. Krátce před kontrolou tak Komise v pokynech pro rok 2023 uvedla příklad nového případu porušení pravidel hospodářské soutěže. Tento příklad podle ní nebyl zahrnut do návrhu pokynů předloženého k veřejné konzultaci a neobsahuje žádný odkaz na judikaturu ani na rozhodovací praxi. Podobnost mezi tímto příkladem a napadeným rozhodnutím, které v podstatě odkazuje na informace týkající se přepisů *earnings calls* (telefonické konference o výsledcích), jednostranných veřejných oznámení o zvýšení cen a údajné disciplíny v odvětví za účelem zachování marží, je podle ní tedy překvapivá.

61 Komise tvrdí, že i kdyby uvedená podobnost existovala, žalobkyně nevysvětluje, jak by to způsobilo, že by se napadené rozhodnutí stalo svévolným a nepřiměřeným.

62 V projednávaném případě je třeba nejprve uvést, že Komise při předložení vysvětlení a věcných informací umožňujících odůvodnit napadené rozhodnutí nejprve tvrdila, že podle jejího názoru mohla veřejná prohlášení podniků usnadnit koordinaci a doplnit, či dokonce nahradit tajnou komunikaci s cílem provádět protisoutěžní tajné dohody. Aby mohla Komise s takovou hypotézou

počítat, připomněla, že v části týkající se slučitelnosti výměny informací v pokynech pro rok 2023 uvedla příklad týkající se „jednostranných veřejných oznámení“. Tento příklad, který odpovídá příkladu 4 bodu 432 pokynů z roku 2023, je následující:

„Situace: [Generální ředitelka (CEO)] významného výrobce homogenního výrobku na pravidelné telefonické konferenci o hospodářských výsledcích veřejně poukáže na to, že je potřeba reagovat na aktuální růst cen surovin a stávající příliš nízké ziskové marže vyřešit zvýšením cen v rámci celého odvětví. Zmíní se, že by souhlasila s jakýmkoli zvýšením cen, které by konkurenti na trhu oznámili. Vyjádří rovněž své přesvědčení, že odvětví je „dostatečně disciplinované“, aby vědělo, co je nyní potřeba udělat pro to, aby „se marže vrátily na patřičnou úroveň“. Řekne, že odvětví úspěšně zvýšilo ceny již před deseti lety, kdy se ocitlo v podobné situaci.

Analýza: Prohlášení CEO na telefonické konferenci o hospodářských výsledcích lze chápat jako jednostrannou výzvu k tajné dohodě. Skutečnost, že bylo toto oznámení učiněno veřejně, sama o sobě nevylučuje, že by mohlo jít o jednání ve vzájemné shodě ve smyslu čl. 101 odst. 1 [SFEU]. Taková prohlášení mohou představovat potenciální kontaktní bod pro koordinaci mezi konkurenty. Pokud například jiní konkurenti učiní aktuální prohlášení nebo se na trhu chovají způsobem, který dokládá, že při volbě svého vlastního budoucího postupu na trhu uvedenou výzvu k tajné dohodě zohlednili, a v závislosti na právním a hospodářském kontextu může toto jednání představovat omezení hospodářské soutěže z hlediska účelu ve smyslu čl. 101 odst. 1 [SFEU]. Ostatní konkurenti mohou toto riziko omezit tím, že se od oznámení veřejně distancují nebo je nahlásí orgánům veřejné správy.“

63 Stejně tak je třeba konstatovat, že Komise v napadeném rozhodnutí uvedla podezření týkající se jednání odporujícího článku 101 SFEU, které se mělo týkat „koordinace cen […] nových náhradních pneumatik pro osobní a nákladní automobily v EHP mezi hlavními výrobci pneumatik“, která zahrnovala „úmyslné používání veřejných sdělení učiněných podniky k tomu, aby se vzájemně informovaly o svých příslušných budoucích cenových záměrech a strategiích s cílem ovlivnit své příslušné cenové politiky“, a která vedla zejména k „výmě[nám] citlivých obchodních informací [mezi výrobci pneumatik] (rovněž prostřednictvím veřejně přístupných kanálů) o [těchto] záměrech a strategiích“.

64 Nicméně v rozsahu, v němž existuje určitá podobnost mezi situací uvedenou v příkladu 4 bodu 432 pokynů z roku 2023 a domnělou koordinací, tato podobnost sama o sobě neumožňuje dospět k závěru, že napadené rozhodnutí, v souvislosti s nímž již bylo po přezkumu prvního žalobního důvodu uvedeno, že splňuje povinnost uvést odůvodnění, je z tohoto důvodu svévolné nebo nepřiměřené.

65 Zaprvé je totiž třeba v obecné rovině připomenout, že Komise jako orgán odpovědný za provádění politiky hospodářské soutěže má možnost poskytnout v pokynech vodítka pro svůj výklad souladu jednání, která dosud nebyla sankcionována, s právem hospodářské soutěže.

66 Pokud jde zadruhé konkrétně o projednávanou věc, z vysvětlení a skutečností sdělených Komisí v žalobní odpovědi vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo přijato na konci procesu, který spočíval v určení konkrétní situace, která splňovala kritéria definovaná Komisí v rámci jejího úkolu provádět politiku hospodářské soutěže.

67 Za těchto okolností ze spisu nevyplývá nic, co by nasvědčovalo tomu, že napadené rozhodnutí bylo přijato pouze s cílem zhmotnit příklad uvedený v pokynech z roku 2023. Naproti tomu vysvětlení a skutečnosti sdělené Komisí v žalobní odpovědi a v odpovědi na první organizační procesní opatření umožňují mít spíše za to, že napadené rozhodnutí je výsledkem uplatnění objektivně definovaných zásad, aniž se týká konkrétního odvětví nebo podniků (Viz body 91 až 104 níže).

68 Podobnost mezi příkladem uvedeným v pokynech z roku 2023 a koordinací, na niž existuje v projednávané věci podezření, tudíž nemůže sama o sobě zpochybnit nezbytnost nebo přiměřenost napadeného rozhodnutí. Argumentace předložená v tomto ohledu žalobkyní musí být tedy zamítnuta jako neopodstatněná.

3. K první části, vycházející z tvrzení, že napadené rozhodnutí je svévolné

69 Žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí má svévolnou povahu, která měla Komisi opravňovat k provedení průzkumu jejích prostor a komunikace. Zaprvé napadené rozhodnutí podle ní uvádí, že „Komise [měla] mít k dispozici informace“ a „důkazy“ týkající se domnělé koordinace, aniž poskytuje bližší údaje týkající se jejich povahy, formy, data a autora. Zadruhé tento nedostatek podrobností, jakož i nepřesný a neúplný popis domnělé koordinace podle ní naznačují, že Komise neměla dostatečně závažné indicie na podporu svých podezření. Je tedy na unijním soudu, aby určil, zda měla Komise takové indicie k dispozici. Zatřetí důraz kladený na komunikaci prostřednictvím veřejně přístupných kanálů nebo na celkové posouzení pojmu „cena“, které není podrobné, podle ní svědčí o zjevném nepochopení tvorby ceny v průmyslovém podniku, která je obzvláště složitá a nelze ji omezit na několik prohlášení. Toto nepochopení podle ní způsobuje, že odůvodnění kontroly popsané v napadeném rozhodnutí, je neúčinné.

70 Komise argumentaci žalobkyně zpochybňuje. Podle jejího názoru má k dispozici dostatečně závažné indicie k tomu, aby mohla mít podezření na existenci protisoutěžního jednání uvedeného v napadeném rozhodnutí, a odůvodnit tak kontrolu, jak vyplývá ze skutečností sdělených Tribunálu.

71 V projednávané věci je třeba určit, zda měla Komise k dispozici dostatečně závažné indicie odůvodňující podezření, že se žalobkyně dopustila porušení pravidel hospodářské soutěže, a dále zda se rozsah kontroly vymezený napadeným rozhodnutím omezoval na protiprávní jednání, na něž mohla mít Komise na základě takových indicií podezření.

a) K tvrzení že v napadeném rozhodnutí není třeba zveřejnit všechny informace, které měla Komise k dispozici

72 Je třeba poznamenat, že účastnice řízení se shodují na tom, že i když Komisi přísluší poskytnout určité informace v rozhodnutí nařizujícím kontrolu, konkrétně uvést podezření, o které se opírá, a uvést, že disponuje indiciemi, které umožňují tato podezření vážně doložit, nemusí uvedené rozhodnutí uvádět všechny informace, které má Komise v této fázi šetření k dispozici. Je třeba nalézt rovnováhu mezi tím, co je třeba v napadeném rozhodnutí uvést a co nikoli.

73 Taková rovnováha je v judikatuře opakovaně zmiňována.

74 Ačkoliv Komise nemá povinnost sdělovat osobě, jíž je rozhodnutí nařizující kontrolu určeno, všechny informace, které má k dispozici o domnělém protiprávním jednání, musí naproti tomu v rozhodnutí o nařízení kontroly co nejpřesněji uvést podezření, které zamýšlí ověřit, tedy to, co

je předmětem šetření, a skutečnosti, kterých se má kontrola týkat (viz rozsudek ze dne 20. června 2018, České dráhy v. Komise, T-325/16, EU:T:2018:368, body 38 a 39 a citovaná judikatura).

75 Stejně tak platí, že i když má Komise k prokázání odůvodněnosti kontroly povinnost v rozhodnutí nařizujícím kontrolu podrobně uvést, že má k dispozici závažné věcné informace a indicie, na jejichž základě má podezření, že se podnik, na který se vztahuje kontrola, dopustil protiprávního jednání, nelze po ní požadovat, aby ve fázi přípravného vyšetřování uvedla vedle podezření z protiprávního jednání, které zamýšlí ověřit, i indicie, tedy skutečnosti, které ji vedly k předpokladu o možném porušení článku 101 SFEU. Takovou povinností by totiž byla dotčena rovnováha, kterou judikatura vytvořila mezi ochranou účinnosti šetření a ochranou práva dotyčného podniku na obhajobu (obdobně viz rozsudek ze dne 20. června 2018, České dráhy v. Komise, T-325/16, EU:T:2018:368, bod 45 a citovaná judikatura).

76 Z výše uvedeného vyplývá, že Komise měla povinnost v napadeném rozhodnutí uvést obsah svých podezření formou, kterou považovala za vhodnou, a upřesnit, že má k dispozici indicie, které je v případě potřeby umožňují doložit, a případně ověřit, že takové rozhodnutí nepatřičně nezasahuje do práva na respektování obydlí a komunikace.

77 V tomto kontextu na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, nelze Komisi vytýkat, že v napadeném rozhodnutí uvedla, že „má k dispozici informace“ a „důkazy“ týkající se domnělé koordinace nebo některých jejích aspektů, aniž poskytla jakékoli další údaje o povaze nebo formě těchto důkazů, nebo alespoň upřesnění ohledně jejich data a jejich autora, než které jsou uvedeny v napadeném rozhodnutí. Takové údaje nebo upřesnění nejsou v okamžiku, kdy Komise oznamuje rozhodnutí nařizující kontrolu, vyžadovány.

b) K dostatečně závažné povaze indicií předložených Komisí k odůvodnění napadeného rozhodnutí

1) Úvodní poznámky

78 Je třeba uvést, že účastnice řízení se shodují na tom, že má-li unijní soud tak jako v projednávané věci provést přezkum rozhodnutí o kontrole za účelem ověření, zda není svévolné, musí se ujistit o existenci dostatečně závažných indicií, jež umožňují vyvolat podezření, že dotyčný podnik porušil pravidla hospodářské soutěže (viz rozsudek ze dne 20. června 2018, České dráhy v. Komise, T-325/16, EU:T:2018:368, bod 48 a citovaná judikatura).

79 V tomto ohledu z judikatury vyplývá, že předloží-li podnik, kterému je určeno rozhodnutí přijaté na základě čl. 20 odst. 4 nařízení č. 1/2003, alespoň některé skutečnosti zpochybňující dostatečně závažnou povahu indicií, které měla Komise k dispozici pro přijetí takového rozhodnutí, musí Tribunál tyto indicie přezkoumat a ověřit jejich dostatečně závažnou povahu (viz rozsudek ze dne 20. června 2018, České dráhy v. Komise, T-325/16, EU:T:2018:368, bod 49 a citovaná judikatura). Takové ověření, které vyžaduje, aby Tribunál obdržel sdělení dostatečně závažných indicií, které Komise považuje za relevantní pro potřeby tohoto prokázání, bylo provedeno ve věcech, ve kterých byly vydány rozsudky ze dne 14. listopadu 2012, Nexans France a Nexans v. Komise (T-135/09, EU:T:2012:596), a ze dne 20. června 2018, České dráhy v. Komise (T-325/16, EU:T:2018:368), nebo ve věcech, ve kterých byly vydány rozsudky ze dne 5. října 2020,

Casino, Guichard-Perrachon a AMC v. Komise (T-249/17, EU:T:2020:458), ze dne 5. října 2020, Intermarché Casino Achats (T-254/17, nezveřejněný, EU:T:2020:459), a ze dne 5. října 2020, Les Mousquetaires a ITM Entreprises (T-255/17, EU:T:2020:460).

80 Jak totiž vyplývá z rozsudku ze dne 18. června 2015, Deutsche Bahn a další v. Komise (C-583/13 P, EU:C:2015:404, body 30 až 36), existence úplného soudního přezkumu legality, provedeného *a posteriori* na základě skutečností, předložených žalobcem na podporu uplatněných žalobních důvodů, a zabývajícího se jak právními, tak skutkovými otázkami, umožňuje kompenzovat neexistenci předchozího soudního povolení a zajistit slučitelnost kontroly se základním právem na nedotknutelnost obydlí.

81 V projednávaném případě se tento soudní přezkum provádí s přihlédnutím k základním charakteristikám domnělé koordinace, které Komise uvedla v napadeném rozhodnutí.

82 Z věcného hlediska se tak domnělá koordinace měla týkat „zejména velkoobchodních cen“, měla zahrnovat „úmyslné používání veřejných sdělení učiněných podniky k tomu, aby se vzájemně informovaly o svých příslušných budoucích cenových záměrech a strategiích s cílem ovlivnit své příslušné cenové politiky, a měla vést zejména k „výmě[nám] citlivých obchodních informací [mezi výrobci pneumatik] (rovněž prostřednictvím veřejně přístupných kanálů) o [těchto] záměrech a strategiích“.

83 Stejně tak z časového hlediska k domnělé koordinaci došlo „minimálně“ během hlavního a předcházejícího období, pro která Komise odkázala na příslušné roky.

84 Je třeba rovněž připomenout, že v projednávané věci Komise v žalobní odpovědi poskytla vysvětlení a věcné informace, aby Tribunál mohl určit, zda měla k dispozici dostatečně závažné indicie na podporu svých podezření a k odůvodnění kontroly, což usnadnilo přezkum Tribunálu.

85 Pokud jde o otázku, zda tato vysvětlení a věcné informace mohou být považovány za dostatečně závažné k odůvodnění kontroly, je třeba připomenout následující.

86 Zaprvé není otázkou, zda příslušné indicie umožňují doložit, a nikoli pouze mít podezření na existenci domnělého protisoutěžního jednání s ohledem na kritéria definovaná v čl. 101 odst. 1 SFEU. Taková otázka je ještě předčasná, zejména vzhledem k tomu, že v této fázi šetření je důležité, zda kontrola, jejímž cílem je podložit podezření, která lze vyvodit z těchto indicií, mohla Komisi umožnit shromáždit informace, které ještě mohly chybět k prokázání domnělého protiprávního jednání, což by odůvodňovalo zásah Komise do práva žalobkyně na respektování jejího obydlí a komunikace.

87 Z rozlišení mezí důkazy o protiprávním jednání a indiciemi, na nichž je založeno rozhodnutí nařizující kontrolu, totiž vyplývá, že posledně uvedené nemusí prokazovat existenci a obsah protiprávního jednání, aby pravomoci svěřené Komisi na základě článku 20 nařízení č. 1/2003 nepozbyly jakéhokoli užitku (v tomto smyslu a obdobně viz rozsudek ze dne 14. března 2014, Cementos Portland Valderrivas v. Komise, T-296/11, EU:T:2014:121, bod 59).

88 Okolnost, že získané informace mohou být předmětem různých výkladů, tudíž nebrání tomu, aby představovaly dostatečně závažné indicie, jelikož se výklad upřednostněný Komisí jeví jako přijatelný (pokud jde o rozhodnutí o žádosti o informace, obdobně viz rozsudek ze dne 14. března 2014, Cementos Portland Valderrivas v. Komise, T-296/11, EU:T:2014:121, bod 59). Při posuzování této přijatelnosti, je třeba mít na paměti, že kontrolní pravomoc Komise znamená

možnost vyhledávat různé informace, které ještě nejsou známé nebo plně identifikované (viz rozsudek ze dne 14. listopadu 2012, Nexans France a Nexans v. Komise, T-135/09, EU:T:2012:596, bod 62 a citovaná judikatura), pokud lze tyto skutečnosti po přezkumu spojit s předmětem kontroly a s dostatečně závažnými indiciemi, na nichž se zakládají podezření z protiprávního jednání odůvodňující rozhodnutí nařizující kontrolu.

89 Je třeba rovněž připomenout, že rozličné indicie umožňující nabýt podezření o protiprávním jednání nesmí být posuzovány jednotlivě, ale jako celek, a mohou se navzájem posilovat (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 27. listopadu 2014, Alstom Grid v. Komise, T-521/09, EU:T:2014:1000, bod 54 a citovaná judikatura, a ze dne 29. února 2016, EGL a další v. Komise, T-251/12, nezveřejněný, EU:T:2016:114, bod 150 a citovaná judikatura).

90 Zadruhé je také třeba zdůraznit, že projednávaná věc spadá do kontextu fáze přípravného vyšetřování, tj. do doby, kdy se Komise ještě nevyjádřila k existenci domnělého protiprávního jednání. V této fázi skutečnost, že Komise provedla kontrolu, neznamená, že se dotyčný podnik dopustil protisoutěžního jednání, a nijak nepředjímá výsledek probíhajícího šetření. Je tedy třeba připomenout, že se na žalobkyni vztahuje presumpce neviny a je na Komisi, aby případně v konečném rozhodnutí prokázala existenci domnělého porušení čl. 101 odst. 1 SFEU, uvedeného v napadeném rozhodnutí.

2) K metodě použité k identifikaci podezřelých prohlášení

91 Předtím, než budou přezkoumána vysvětlení a věcné informace předložené Komisí, je třeba se zabývat argumenty účastnic řízení týkajícími se metodiky použité k identifikaci odvětví pneumatik.

92 Je totiž třeba připomenout, že Komise ve své prezentaci vysvětlení a věcných informací, umožňujících odůvodnit napadené rozhodnutí upřesnila, že pozornost věnovaná protisoutěžní koordinaci prostřednictvím veřejných kanálů (viz bod 62 výše) ji vedla k tomu, že zahájila sledování trhů s cílem analyzovat několik stovek tisíc *earnings calls* v různých odvětvích a v několika zeměpisných oblastech za účelem vyhledávání podezřelých veřejných prohlášení. Komise v tomto ohledu uvedla, že *earnings calls* byly pravidelně organizovány mezi vedením podniku a analytiky, investory a sdělovacími prostředky za účelem prodiskutování finančních výsledků tohoto podniku a jejich obsah zaznamenaný v přepisech je přístupný veřejnosti, přičemž některé podniky je zveřejňují na svých internetových stránkách, nebo jsou přístupné v placených databázích.

93 Podle Komise analýza, kterou provedla, směřovala k identifikaci situací, ve kterých ředitelé konkurenčních podniků používali zvláště často a po delší dobu výrazy, které mohly naznačovat tajnou dohodu. Podle výsledku této analýzy se odvětví pneumatik v tomto ohledu odlišuje od ostatních odvětví vysokým počtem podezřelých veřejných sdělení zjištěných Komisí.

94 V rámci prvních organizačních procesních opatření Tribunál požádal Komisi, aby upřesnila obsah kroků, které podnikla za účelem identifikace odvětví pneumatik. Tribunál tak vyhověl vyjádřením předloženým souběžně žalobkyní ke skutečnostem sděleným Komisí v žalobní odpovědi, podle kterých informace předané ohledně identifikace odvětví pneumatik byly velmi vyhýbavé a neumožňovaly vysvětlit jejich „problematickou“ povahu.

95 V odpovědi na tuto žádost Komise nejprve uvedla, že sestavila databázi skládající se ze stovek tisíc *earnings call* získaných od poskytovatele finančních údajů. Uvedla rovněž, že kvantitativně analyzovala údaje z této databáze s použitím klíčových vyhledávacích pojmů pro dlouhé období, které zahrnovalo nejen hlavní období, ale také období předcházející (dále jen „období vyhledávání“), aby zjistila existenci potenciálních koluzivních praktik, a tedy odvětví, v případě kterých budou všechny *earnings calls* podrobněji zkoumány v rámci kvalitativní analýzy. Podle toho, co uvedla Komise, byly použity dvě kategorie klíčových vyhledávacích pojmů: první kategorie tvořená z téměř stovky bigramů (tj. dvou po sobě jdoucích slov) týkajících se relevantních strategických obchodních rozhodnutí a druhá kategorie tvořená více než 400 bigramy, jejichž cílem je identifikovat prohlášení týkající se způsobu, jakým se soutěžitelé chovají nebo budou chovat v budoucnu. Komise ve své odpovědi uvedla některé příklady bigramů použitých pro každou z těchto kategorií.

96 Následně, pokud jde o získané výsledky, Komise uvedla, že i když polovina všech analyzovaných *earnings calls* neobsahovala žádnou zmínku o bigramech spadajících do výše uvedených kategorií, *earnings calls* hlavních výrobců pneumatik se vyznačovaly značným počtem sdělení obsahujících alespoň jeden bigram spojený se strategickými obchodními rozhodnutími a značný počet sdělení obsahujících alespoň jeden bigram spojený se soutěžním chováním. Kromě toho nezanedbatelná část těchto *earnings calls* se nacházela v „top 5“ nebo „top 10“ *earnings calls* všech podniků zkoumaných v období vyhledávání, které tyto bigramy zmiňovaly nejčastěji. *Earnings calls* hlavních výrobců pneumatik se rovněž vyznačovaly četností používání bigramů spadajících do jedné nebo druhé kategorie.

97 Pro dokreslení těchto výsledků Komise zmínila určité *earnings calls* hlavních výrobců pneumatik, které všechny proběhly v hlavním období nebo těsně před ním, u nichž uvedla počet citovaných bigramů, kategorii dotyčných bigramů (obchodní strategie nebo soutěžní chování) a umístění těchto *earnings calls* na nejvyšší úroveň *earnings calls*, které uváděly bigramy této kategorie nejčastěji.

98 Na základě těchto skutečností měla Komise za to, že hlavní výrobci pneumatik se od podniků v jiných odvětvích odlišují vyšším počtem sdělení zahrnujících bigramy, které mohou naznačovat potenciální koluzivní jednání a které byly následně kvalitativně přezkoumány za účelem lepšího pochopení kontextu, do něhož byly identifikované bigramy zasazeny. Komise v tomto ohledu upřesnila, že kvalitativní analýza *earnings calls* těchto hlavních výrobců pneumatik se týkala jak *earnings calls* identifikovaných na základě kvantitativní analýzy, tak *earnings calls*, které v rámci této analýzy nebyly identifikovány. Výše uvedené údaje tak Komisi umožnily prokázat souvislost, která podle ní existovala mezi teoretickým jednáním sestávajícím z jednostranných veřejných oznámení a projednávanou věcí.

99 Vyjádření předložená žalobkyní k popisu kroků učiněných Komisí v rámci její původní kvantitativní analýzy neumožňují zpochybnit metodu a výsledky analýzy uvedené výše.

100 Ve svém vyjádření k upřesněním poskytnutým Komisí žalobkyně tvrdí, že kvantitativní analýza v žádném případě nemůže charakterizovat sebemenší náznak tajné dohody. Tvrdí, že příklady bigramů poskytnuté Komisí nejsou vůbec problematické, jelikož tyto bigramy jsou často používány průmyslovými podniky v odvětví pneumatik nebo v jiných odvětvích a příslušná prohlášení lze snadno vysvětlit údaji týkajícími se dotčených výrobků, trhu nebo období. Žalobkyně v tomto ohledu předkládá výňatky z *earnings calls* podniků působících v jiných průmyslových odvětvích nebo jiných výrobců pneumatik, které obsahují prohlášení stejné povahy

jako sporná prohlášení. Rovněž tvrdí, že existuje mnoho odůvodnění takových prohlášení, jako je provádění průmyslové strategie založené na inovacích, existence exogenních inflačních tlaků nebo nutnost odpovědět na otázky analytiků.

101 Je však nutno konstatovat, že tato vyjádření se v podstatě netýkají ani tak původní kvantitativní analýzy, jako spíš výsledků kvalitativní analýzy provedené následně.

102 Jak totiž vysvětluje Komise, kvantitativní analýza umožnila pouze identifikovat odvětví pneumatik v tom smyslu, že po přezkumu *earnings calls*, které byly součástí její databáze, se *earnings calls* hlavních výrobců pneumatik vyznačovaly nápadnou přítomností alespoň jednoho nebo více bigramů používaných jako klíčové vyhledávací pojmy. Jak přitom rovněž vysvětluje Komise, přítomnost bigramu v *earnings call* nebyla sama o sobě dostatečná. Teprve po provedení tzv. kvalitativní analýzy, která byla Komisí rovněž kvalifikována jako manuální přezkum, se mělo za to, že příslušné prohlášení může naznačovat potenciální koluzi. Komise ostatně upřesňuje, že kvalitativní analýza byla rozhodující pro identifikaci prohlášení dotčených v projednávané věci, zejména proto, že jí umožnila lépe pochopit kontext, do kterého byly bigramy zasazeny, a vyloučit irelevantní dokumenty nebo identifikovat potenciálně problematická veřejná prohlášení hlavních výrobců pneumatik, která kvantitativní analýza neumožnila identifikovat.

103 Ukazuje se tak, že vyjádření žalobkyně se týkají především kontextu, do něhož je zasazeno prohlášení, které bylo nejprve identifikováno nejčastěji pomocí bigramu a následně kvalitativně analyzováno, aby bylo možné dospět k závěru, že se podle názoru Komise jedná o prohlášení, které může naznačovat potenciální koluzi. Tato argumentace bude tedy přezkoumána následně v rámci posouzení argumentů týkajících se svévolné povahy napadeného rozhodnutí, které není založeno na dostatečně závažných indiciích odůvodňujících uvedená podezření.

104 Kromě toho ani za předpokladu, jak tvrdí žalobkyně, že by průmyslové podniky z jiných odvětví nebo jiní výrobci pneumatik mohli učinit prohlášení obsahující bigramy spadající do některé z kategorií definovaných Komisí, nemohlo by to Komisi zbavit možnosti provést podrobnější přezkum – jak uvádí, že učinila z kvalitativního hlediska – odvětví pneumatik nebo odvětví výrobců pneumatik, kteří byli autory prohlášení identifikovaných na základě její kvantitativní analýzy.

3) K dostatečně závažné povaze předložených indicií

105 V tomto kontextu umožňuje přezkum indicí sdělených Komisí a vyjádření předložených v tomto ohledu dospět ke dvěma závěrům, pokud jde o jejich dostatečně závažnou povahu.

i) K existenci dostatečně závažných indicií na podporu podezření z koordinace cen v hlavním období

106 S ohledem na použitelné právo je třeba nejprve připomenout, že protisoutěžní jednání, na které má Komise podezření, spočívá v koordinaci cen, a konkrétně v „koordinaci cen (zejména velkoobchodních cen) nových náhradních pneumatik pro osobní a nákladní automobily v EHP mezi hlavními výrobci pneumatik“.

107 Pokud se však prokáže, je tento typ jednání zakázán čl. 101 odst. 1 písm. a) SFEU, ať už má formu dohody mezi podniky nebo jednání ve vzájemné shodě, pokud je jeho účelem nebo důsledkem, že „přímo nebo nepřímo určuj[e] nákupní nebo prodejní ceny anebo jiné obchodní podmínky“. V rámci unijního práva ostatně Komise považuje společnou vůli několika podniků stanovovat ceny na trhu určitým způsobem za jedno z nejzávažnějších narušení hospodářské soutěže.

108 Navíc ze skutkového hlediska je třeba konstatovat, jak správně uvedla Komise, že některá prohlášení učiněná hlavními výrobci pneumatik, která jsou předmětem jejího šetření při jejich *earnings calls*, jakož i při oznámeních týkajících se ceny pneumatik nebo ceny surovin, která byla všechna učiněna v průběhu hlavního období, představovala dostatečně závažné indicie na podporu podezření týkajících se domnělé koordinace v tomto období.

– *K prohlášením předloženým Komisí*

109 Přezkum různých prohlášení, na něž Komise upozornila, v několika *earnings calls*, které byly uskutečněny během části jednoho roku hlavního období, umožňuje konstatovat, že různí výrobci pneumatik veřejně oznámili své příslušné cenové záměry a strategie.

110 Komise tak ve své prezentaci vysvětlení a věcných informací umožňujících odůvodnit napadené rozhodnutí uvedla, že po přezkumu značného počtu přepisů *earnings calls* a prezentací hlavních výrobců pneumatik v EHP, včetně žalobkyně, dospěla k závěru, že určité množství prohlášení učiněných těmito výrobci jsou podezřelá, vzhledem k tomu, že se pravidelně veřejně vyjadřovali ke způsobu, jak by měli jejich konkurenti určovat své ceny, jak jsou ochotni na trhu působit jako cenový lídr nebo jako cenový následovník a jak budou reagovat na změny cen svých konkurentů.

111 K dokreslení těchto tvrzení předložila Komise dvě série *earnings calls*, které byly uskutečněny během části jednoho roku hlavního období. U každého z těchto *earnings calls* Komise zdůraznila přesný obsah prohlášení, která pokládala za relevantní pro odůvodnění svých podezření. Komise rovněž upřesnila, že má za to, že tento typ prohlášení nesplňuje zákonný požadavek a ve srovnání s tím přezkum *earnings calls*, které byly uskutečněny podniky působícími v jiných odvětvích, potvrdil, že pravidelnost, s jakou výrobci pneumatik činili taková prohlášení, neodpovídala standardnímu chování.

112 Následně Komise v odpovědi na otázku Tribunálu týkající se časového rozměru domnělé koordinace poskytla další *earnings calls*, jakož i prezentaci. Tyto dokumenty doplnily *earnings calls*, které byly dříve sděleny spolu se žalobní odpovědí tak, že se vztahují na druhou část roku posuzovaného hlavního období. (Viz bod 111 výše) U každého z těchto dokumentů Komise zdůraznila přesný obsah prohlášení, která pokládala za relevantní pro odůvodnění svých podezření, pokud jde o dotčený rok.

113 Komise v tomto ohledu odkazuje na prohlášení, která začínají slovy „chceme vyslat signál“ („we want to send a signal“), „máme v plánu“ („we have plan to“), „strategie je zaměřit se na“ („the strategy is to focus on“); „snažíme se držet“ („we strive to stick to“); „ uděláme pro to maximum“ („we will do our best to“); „jsme schopni“ („we are able to“), jakož i „není naším úmyslem směřovat k tomu, aby“ („not our intention to go for“) a které podle Komise používali vyšetřovaní výrobci pneumatik k veřejnému oznámení chování, které právě zavedli nebo se chystali zavést, nebo dokonce někdy k tomu, aby zavedení takového chování navrhli konkurentům.

114 V případě takových prohlášení týkajících se hlavního období měla Komise právo předpokládat, že bylo přinejmenším pravděpodobné, tj. rozumně představitelné, že tato jednostranná veřejná prohlášení mohla mít za cíl vyslat signál hlavním soutěžitelům, aby údaje v nich obsažené týkající se cenových záměrů a strategií dotčených výrobců byly převzaty nebo zohledněny.

– *K ostatním skutečnostem předloženým Komisí*

115 Jak správně tvrdí Komise, bylo rovněž možné mít za to, že podezření vyplývající z prohlášení identifikovaných na základě kvalitativní analýzy byla potvrzena jejím vyjádřením učiněným po přezkumu některých oznámení týkajících se cen pneumatik nebo poklesu či růstu cen surovin a energie.

116 Komise totiž upřesnila, že přezkoumala oznámení o cenách, která učinili hlavní výrobci pneumatik během dotčeného období, a konstatovala, že k nim často docházelo v blízkých termínech. K dokreslení těchto tvrzení Komise představila různá sdělení pocházející ze specializovaných internetových stránek, které odkazovaly na výše uvedená sdělení, k nimž došlo ve stejnou dobu během hlavního období.

117 Kromě toho Komise na základě analýzy vývoje cen surovin a energie poukázala na existenci sladění prohlášení výrobců při změně cen surovin a energie. Komise tak konstatovala, že *earnings calls* různých výrobců obsahovaly podobná prohlášení, která měla tendenci naznačovat, že ceny pneumatik měly být zvýšeny, když došlo ke zvýšení cen surovin a energie. Stejně tak Komise konstatovala, že když se ceny surovin a energie snížily, výrobci učinili prohlášení, která spíše naznačovala, že je třeba zabránit snížení cen. Za účelem dokreslení těchto tvrzení Komise předložila dva *earnings calls*, k nimž došlo na začátku roku hlavního období, a u každého z nich zdůraznila přesný obsah prohlášení, který považovala za relevantní pro odůvodnění těchto konstatování. Komise rovněž odkázala na prezentaci, která byla provedena v rámci jednoho *earnings call* a která měla ukázat vývoj cen některých materiálů, zejména v některých letech hlavního období. Komise kromě toho uvedla, že v důsledku pandemie covidu-19 došlo k výraznému nárůstu cen surovin. V této souvislosti se sdělení učiněná společnostmi zaměřovala na rychlý nárůst cen, jak dokládají dva *earnings calls*, k nimž došlo během jednoho roku hlavního období a u nichž Komise zdůraznila přesný obsah prohlášení, který považovala za relevantní pro odůvodnění výše uvedeného konstatování.

– *K vyjádření předloženému žalobkyní*

118 Vyjádření předložené žalobkyní týkající se prohlášení zdůrazněných Komisí a další skutečnosti, kterých se dovolává, nezpochybňují posouzení Komise, jelikož toto vyjádření zůstává příliš obecné nebo vychází z myšlenky, že Komise musí mít k dispozici důkazy o domnělém protiprávním jednání (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 31. března 1993, Ahlström Osakeyhtiö a další v. Komise, C-89/85, C-104/85, C-114/85, C-116/85, C-117/85 a C-125/85 až C-129/85, EU:C:1993:120, body 70 a 71 a citovaná judikatura), a v této fázi nikoli pouze dostatečně závažné indicie.

119 Zaprvé totiž žalobkyně na podporu tvrzení, že prohlášení citovaná Komisí nepředstavují dostatečně závažné indicie o existenci domnělé koordinace, tvrdí, že se jedná o obvyklá a pravidelná prohlášení v odvětví pneumatik i v jiných průmyslových odvětvích.

120 Je přitom nutno konstatovat, že i za předpokladu, že by prohlášení stejné povahy a tak pravidelná, jako jsou prohlášení zjištěná v předložených *earnings calls*, mohla být identifikována v *earnings calls* jiných výrobců pneumatik nebo průmyslových podniků v jiných odvětvích, nemůže to Komisi zbavit možnosti prošetřit podezření vyplývající z dostatečně závažných indicií, které má k dispozici, pokud jde o výrobce pneumatik, které identifikovala.

121 Zadruhé žalobkyně uvádí, že všechny výňatky z *earnings calls* citované Komisí pocházejí z prohlášení učiněných během té části těchto *earnings calls*, která odpovídala bloku otázek a odpovědí. Taková prohlášení tedy podle ní nejsou spontánní, ale jsou odpovědí na žádosti finančních analytiků, kteří zastupují obchodní banky, a nikoli soutěžitele. Od podniku, který se účastní *earnings call* a bloku otázek a odpovědí, se očekává, že představí a vysvětlí své vyhlídky ve světle makroekonomického kontextu. Taková prohlášení podle jejího názoru rovněž splňují – alespoň pokud jde o společnosti usazené ve Francii – zákonný požadavek transparentnosti, který vyžaduje, aby byly trhům neustále sdělovány veškeré informace, které nebyly zveřejněny a které by v případě zveřejnění mohly ovlivnit burzovní cenu akcií dotyčného podniku.

122 V tomto ohledu je třeba uvést, že výklad dotčených prohlášení upřednostňovaný Komisí nezpochybňuje právo podniků organizovat *earnings calls* jako takové. Tímto výkladem není v rámci projednávané věci dotčen ani zákonný požadavek na finanční transparentnost. Tento výklad totiž vychází spíše z myšlenky, že i když podniky mohou organizovat *earnings calls* a musí dodržovat právní požadavky na sdělení finanční povahy, nemohou využívat *earnings calls* k tomu, co by v souladu s podezřením Komise mohlo být koluzivní praktikou. V tomto ohledu má Komise právem za to, že žádná potřeba odpovědět na otázky analytiků, ani žádná právní povinnost týkající se finanční transparentnosti neopravňuje dotyčné podniky uchylovat se k jednání ve vzájemné shodě s cílem „přímo nebo nepřímo urč[ovat] nákupní nebo prodejní ceny anebo jiné obchodní podmínky“ ve smyslu čl. 101 odst. 1 písm. a) SFEU.

123 Pokud jde dále o otázku, zda lze dotčená prohlášení vysvětlit nikoli výkladem upřednostňovaným Komisí, ale jinými výklady navrhovanými žalobkyní, a sice jednorázovou potřebou odpovědět na otázku analytika nebo obecným požadavkem na transparentnost v oblasti finanční komunikace, je třeba konstatovat, že taková otázka je v této fázi šetření předčasná. V projednávaném případě stačí uvést, že tvrzení žalobkyně, že dotčená prohlášení, a to zejména ta, která se podle Komise týkají způsobu, jak měli konkurenti určovat své ceny, způsobu, jak vystupovali jako cenoví lídři nebo cenoví následovníci nebo způsobu, jak dotčený výrobce reagoval na změny cen konkurentů, vyplývají z potřeby odpovědět na otázky analytiků nebo jsou reakcí na požadavky vyplývající z právní úpravy, nemůže stačit ke zpochybnění pravděpodobnosti výkladu, který Komise upřednostnila za účelem odůvodnění napadeného rozhodnutí (viz bod 87 výše).

124 Zatřetí žalobkyně tvrdí, že prohlášení citovaná Komisí obsahují pouze obecné údaje o konkurenčním prostředí v odvětví pneumatik, s odkazy na cenový tlak a inflační kontext, a o její cenové politice spojené s jejím „prémiovým postavením“. Údaje uvedené na prvním místě jsou podle ní obecné a obecně známé. Má za to, že se týkají vnějších faktorů, které jsou známy analytikům, kteří se snaží určit jejich vliv na hospodářské výsledky podniků. Údaje uvedené na druhém místě podle ní pouze opakují stanovisko, které žalobkyně jasně zastává již několik let. Mimoto prohlášení týkající se vývoje cen konkurentů podle jejího názoru pouze odrážela hospodářskou racionalitu každého podniku a byla projevem běžné hospodářské soutěže. To podle ní rovněž vysvětluje vyjádření, které Komise dovodila z oznámení týkajících se cen pneumatik a cen vstupů.

125 Z toho vyplývá, že sama žalobkyně uznává, že to, co předkládá za účelem zpochybnění pravděpodobnosti výkladu upřednostňovaného Komisí, spočívá v tvrzení, že existují „jiná věrohodná odůvodnění“, než to, které v této fázi přijala Komise, aby vysvětlila obsah prohlášení, která cituje.

126 S ohledem na obsah zohledněných veřejných prohlášení (viz bod 113 výše), která mohou podle výkladu upřednostňovaného Komisí naznačovat koordinaci cen pneumatik, jakož i různých skutečností předložených na podporu podezření plynoucích z těchto prohlášení, bylo možné mít za to, že domnělá koordinace může existovat, a proto bylo nutné provést šetření.

127 V tomto kontextu k přezkumu dalších věrohodných odůvodnění předložených žalobkyní dojde v pozdější fázi, pokud se ukáže, že podezření Komise jsou potvrzena výsledky jejích šetření. Tato další vysvětlení jako taková nepostačují k tomu, aby vyloučila věrohodnost výkladu, který upřednostňuje Komise.

128 Začtvrté v návaznosti na otázky vznesené žalobkyní, zejména s ohledem na odůvodnění napadeného rozhodnutí (viz bod 47 výše), je třeba připomenout, že v odpovědi na první organizační procesní opatření Komise poskytla upřesnění ke svému výkladu indicií, které měla k dispozici, pokud jde o rozsah cen dotčených domnělou koordinací.

129 V tomto ohledu Komise uvedla, že se její šetření zaměřovalo na informace o budoucích záměrech a cenových strategiích sdělovaných hlavními výrobci pneumatik zejména prostřednictvím jejich *earnings calls*.

130 V tomto ohledu Komise uvedla, že si v kontextu *earnings calls* všimla, že hlavní výrobci pneumatik často odkazovali na „velkoobchodní ceny“ (sell-in prices nebo wholesale prices), které jsou prvními cenami uplatňovanými v hodnotovém řetězci. Jedná se obecně o ceny, které si výrobci pneumatik účtují, když pneumatiky opouštějí jejich továrny. Komise rovněž upřesnila, že v témže kontextu poukázala na pravidelné odkazy na *sell-out prices*, tj. ceny účtované níže v hodnotovém řetězci.

131 K dokreslení těchto tvrzení Komise předložila dva *earnings calls* konkurentů žalobkyně, z nichž první se uskutečnil v hlavním období a druhý před hlavním obdobím, ačkoli je nelze spojit s předcházejícím obdobím. Z prohlášení vyňatých z těchto *earnings calls*, na které Komise upozornila, vyplývá, že situace cen, zásob nebo podílů na trhu je zmíněna jak s ohledem na prodeje uskutečněné na výstupu z továrny, tak i na prodeje uskutečněné na výstupu distributora.

132 V této souvislosti Komise upřesnila, že měla za to, že všechny ceny účtované v celém hodnotovém řetězci mají význam v rámci kontroly nařízené za účelem prošetření jejích podezření týkajících se domnělé koordinace. V tomto ohledu poznamenává, že prohlášení učiněná v rámci *earnings calls* odrážejí směry dané nejvyšší úrovní vedení dotyčných výrobců, ohledně jejich budoucích záměrů a jejich cenových strategií. Tyto obecné směry mohou být podle ní jako takové převzaty v celém hodnotovém řetězci. Podle Komise se totiž tato prohlášení týkají jak směrů ke zvýšení cen nebo jejich udržení na určité úrovni, tak strategie založené na cenové hospodářské soutěži, a nikoli na hospodářské soutěži objemové. Z těchto důvodů Komise tvrdí, že dotčená prohlášení mohou být relevantní jak pro stanovení velkoobchodních cen, tak pro stanovení maloobchodních cen.

133 Kromě toho Komise uvedla, že hlavní výrobci pneumatik v Evropě jsou obecně vertikálně integrováni, a tudíž působí jak ve výrobě pneumatik, tak na maloobchodním trhu. Mají tedy zájem na tom, aby se zvýšení cen na velkoobchodní úrovni promítlo do navazujících

maloobchodních cen, aby byly zajištěny cílové marže v celém hodnotovém řetězci. Podle Komise tedy nebylo možné vyloučit, že cenové strategie oznámené v dotčených *earnings calls* měly být provedeny následně, aby bylo dosaženo požadovaného výsledku.

134 V tomto ohledu žalobkyně ve svém vyjádření tvrdí, že upřesnění poskytnutá Komisí měla být zahrnuta do napadeného rozhodnutí. V širším smyslu žalobkyně rovněž poznamenává, že jak v případě *sell-in prices*, tak v případě *sell-out prices*, nemohou prohlášení citovaná Komisí z podstaty věci představovat dostatečně závažné indicie z různých důvodů, které se týkají například skutečnosti, že dotčená prohlášení odkazují na závazná rozhodnutí o změně cen, že tato prohlášení jsou obecná a nepřesná nebo že, pokud jde o *sell-out prices*, jsou všechny maloobchodní prodejní ceny pneumatik snadno dostupnými veřejnými údaji.

135 Je však třeba uvést, že když Komise uvedla, že domnělá koordinace se měla týkat „koordinace cen (zejména velkoobchodních cen) mezi hlavními výrobci pneumatik“, použila formulaci, která odpovídá obsahu indicií, které má k dispozici a které jsou dostatečně závažné na to, aby vyvolaly podezření ohledně možné koluzivní praktiky vyplývající z některých veřejných prohlášení, která byla učiněna výrobci pneumatik a uvedena v napadeném rozhodnutí v rámci jejich *earnings calls*.

136 Podle upřesnění poskytnutých Komisí ve fázi prověřování obsahu těchto indicií unijním soudem, která jsou potvrzena údajem poskytnutým žalobkyní na jednání, podle něhož je část jejích prodejů nových náhradních pneumatik v rámci EHP uskutečňována na maloobchodní úrovni, přitom bylo pravděpodobné, že Komise bude mít za to, že její podezření a dostatečně závažné indicie, které měla k dispozici, pokrývají celý hodnotový řetězec zmíněný v *earnings calls*, a nikoli pouze nebo výlučně prodeje uskutečňované za velkoobchodní ceny.

137 V tomto kontextu k přezkumu různých vysvětlení předložených žalobkyní dojde v pozdější fázi, pokud se ukáže, že podezření Komise jsou potvrzena výsledky jejích šetření. Tato další vysvětlení nejsou jako taková v projednávané věci ve fázi soudního přezkumu napadeného rozhodnutí dostatečná k tomu, aby vyloučila věrohodnost výkladu upřednostňovaného Komisí, pokud jde o rozsah pojmu „cena“, který je uveden v tomto rozhodnutí za účelem odůvodnění šetření.

138 Závěrem z výše uvedeného vyplývá, že s ohledem na obsah různých sdělených veřejných prohlášení, jakož i na různé skutečnosti předložené na podporu podezření vyplývajících z těchto prohlášení, je výklad upřednostňovaný Komisí, podle kterého tyto indicie posuzované společně umožňovaly mít za to, že bylo pravděpodobné, že hlavní výrobci pneumatik, na které se vztahovalo napadené rozhodnutí, koordinovali své ceny nových náhradních pneumatik pro osobní a nákladní automobily v rámci EHP během hlavního období, aniž lze vyloučit, že tato případná koordinace začala dříve a v době kontroly stále probíhala, opodstatněný.

139 Za těchto okolností je třeba zamítnout jako neopodstatněnou výtku vycházející ze svévolné povahy napadeného rozhodnutí proto, že podezření týkající se hlavního období ve smyslu první věty bodu 4 odůvodnění nejsou podložena dostatečně závažnými indiciemi.

ii) K neexistenci dostatečně závažných indicií na podporu podezření z koordinace cen v předcházejícím období

140 Pokud jde o předcházející období a v návaznosti na otázku Tribunálu týkající se časového rozměru domnělé koordinace, je třeba uvést, že Komise uznává, jak potvrdila na jednání, že Tribunálu nepředložila žádné indicie, které by se vztahovaly k tomuto období.

141 Tato skutečnost je pro posouzení relevantní, jelikož, jak poznamenává žalobkyně, z vysvětlení poskytnutých Komisí vyplývá, že období vyhledávání použité pro kvantitativní analýzu stovek tisíc *earnings calls*, které získala, je dostatečně dlouhé na to, aby zahrnovalo jak hlavní, tak předcházející období (viz body 95 až 98 výše).

142 Je tak třeba uvést, že i když Komise byla schopna identifikovat určité *earnings calls*, pokud jde o hlavní období, na základě dvou kategorií bigramů, které definovala, a následně provedené kvalitativní analýzy, neuvedla, že byla schopna takové *earnings calls* identifikovat, pokud jde o předcházející období. S ohledem na počet a rozmanitost bigramů použitých pro kvantitativní analýzu je přitom možné mít za to, že kdyby byly uskutečněny relevantní *earnings call*s, pokud jde o předcházející období, byly by identifikovány stejným způsobem jako *earnings call*s, které se týkaly hlavního období. Komise však Tribunálu v tomto ohledu neposkytla žádné vysvětlení ani příslušný dokument, ačkoli byla vyzvána, aby předložila ve formě, kterou považovala za vhodnou pro účely prokázání dostatečné závažnosti indicií, které měla k dispozici, různé skutečnosti, na které odkázala ve druhé větě bodu 4 odůvodnění napadeného rozhodnutí, která zmiňuje předcházející období.

143 Za těchto okolností musí Tribunál zohlednit skutečnost, že Komise mu nemohla předložit, jak to mohla učinit ve vztahu k hlavnímu období, žádná veřejná prohlášení hlavních výrobců pneumatik učiněná v rámci *earnings calls*, které se uskutečnily v předcházejícím období.

144 Kromě toho, pokud jde o indicie odpovídající podezřením uvedeným v napadeném rozhodnutí ve vztahu k předcházejícímu období, Komise tvrdí, že ji na toto období upozornilo několik *earnings calls*, které následovaly po tomto období.

145 Podle informací poskytnutých Komisí v tomto ohledu tyto *earnings calls*, které následovaly po předcházejícím období, uvedené období zmiňovaly v rámci komentářů poskytnutých hlavními výrobci pneumatik, které byly uvedeny v napadeném rozhodnutí v souvislosti s přenesením zvýšení cen surovin.

146 Komise tak odkázala na veřejné prohlášení učiněné konkurentem v rámci *earnings call*, k němuž došlo během hlavního období, které odkazuje na „cyklus [odpovídající předcházejícímu období]“. Podle tohoto prohlášení ušlý zisk spojený se zvýšením nákladů na suroviny byl plně nahrazen v roce následujícím po tomto cyklu.

147 Další *earnings calls*, které předložila Komise, rovněž odkazovaly na předcházející období. Tři z těchto *earnings calls* byly uskutečněny v předchozích letech blízko hlavního období a čtyři z nich, jakož i jedna prezentace, byly uskutečněny během hlavního období. Podle obsahu těchto prohlášení, na které Komise upozornila, dotyční hlavní výrobci pneumatik přirovnávali tehdejší situaci k situaci, kterou každý z nich zaznamenal, pokud jde o ně, v době, kdy na trhu došlo k výraznému nárůstu cen surovin.

148 Podle Komise by tyto odkazy mohly představovat náznak koordinace v předcházejícím období, což žalobkyně ve svém vyjádření v tomto ohledu zpochybňuje.

149 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že prohlášení uváděná Komisí k prokázání existence dostatečně závažných indicií k prokázání podezření o koordinaci uvedených v napadeném rozhodnutí, pokud jde o předcházející období, nemají stejnou povahu jako prohlášení přezkoumaná ve vztahu k hlavnímu období. Toto konstatování potvrdila Komise na jednání.

150 Ačkoli totiž koordinace, z níž Komise podezřívá hlavní výrobce pneumatik, vychází z myšlenky, že se tito výrobci vzájemně informovali o svých příslušných budoucích záměrech a cenových strategiích, a indicie předložené v souvislosti s hlavním obdobím odkazovaly na veřejná prohlášení, která by mohla být zohledněna k prokázání takové koordinace, různá prohlášení předložená v souvislosti s předcházejícím obdobím se netýkala příslušných budoucích záměrů, ani cenových strategií, které by mohly být v tomto období realizovány.

151 Z těchto prohlášení, například z nejstaršího prohlášení citovaného Komisí, totiž vyplývá, že dotčený výrobce připomíná svým partnerům, že se nejedná o první případ zvýšení cen surovin a v minulosti byl schopen toto zvýšení přenést dál. Koordinace, kterou by veřejné prohlášení o přenesení zvýšení mohlo představovat, by se však podle výkladu, který Komise upřednostňuje, projevila pouze v budoucnosti. V projednávané věci Komise nepředkládá žádné indicie, které by umožňovaly mít za to, že během předcházejícího období, kdy se cena surovin také výrazně zvýšila, hlavní výrobci pneumatik koordinovali činnost podobným způsobem, jaký byl následně doložen ve vztahu k hlavnímu období, nebo jiným způsobem, než jaký měli uplatňovat během tohoto hlavního období.

152 Komise ostatně Tribunálu neposkytla sebemenší důkaz, který by umožnil uvažovat o jiném druhu koordinace, než je koordinace, na kterou se v projednávané věci vztahuje podezření.

153 Závěrem z výše uvedeného vyplývá, že s ohledem na neexistenci relevantních skutečností vztahujících se k předcházejícímu období, ačkoli toto období bylo předmětem období vyhledávání uplatněného Komisí v rámci její kvantitativní analýzy (viz bod 95 výše), a na neexistenci jiných relevantních důkazů o existenci případné koordinace v předcházejícím období není dostatečně prokázán výklad, který upřednostňuje Komise a podle něhož bylo pravděpodobné, že hlavní výrobci pneumatik, na něž se vztahuje napadené rozhodnutí, v předcházejícím období koordinovali své ceny nových náhradních pneumatik pro osobní a nákladní automobily v rámci EHP.

154 Za těchto okolností je třeba považovat výtku vycházející ze svévolné povahy napadeného rozhodnutí za opodstatněnou proto, že podezření týkající se předcházejícího období ve smyslu druhé věty bodu 4 odůvodnění nejsou podložena dostatečně závažnými indiciemi. Napadené rozhodnutí tedy musí být v tomto ohledu částečně zrušeno.

4. K druhé části, vycházející z tvrzení, že napadené rozhodnutí je nepřiměřené

155 Žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí není v souladu se zásadou proporcionality, a to z následujících důvodů: neexistence rizika pro důkazy, nepřiměřený zásah do řádného fungování podniku, nadměrná publicita rozhodnutí nařizujících kontrolu a možné použití méně omezujícího opatření, konkrétně žádosti o informace.

156 Úvodem je třeba připomenout, že zásada proporcionality, jež je jednou z obecných zásad unijního práva, vyžaduje, aby akty unijních orgánů nepřekročily meze toho, co je přiměřené a nezbytné k dosažení sledovaného cíle, přičemž se rozumí, že pokud se nabízí volba mezi více přiměřenými opatřeními, je třeba zvolit nejméně omezující opatření a způsobené nevýhody nesmějí být nepřiměřené vzhledem ke sledovaným cílům (viz rozsudek ze dne 25. listopadu 2014, Orange v. Komise, T-402/13, EU:T:2014:991, bod 22 a citovaná judikatura).

157 Pokud jde o rozhodnutí nařizující kontrolu, dodržení zásady proporcionality předpokládá, že zamýšlené opatření nezpůsobí nepřiměřené a neúnosné následky vzhledem ke sledovanému cíli. Konkrétně volba, kterou má Komise mezi žádostí o informace a kontrolou nařízenou rozhodnutím, nezávisí na takových okolnostech, jako je zvláštní závažnost situace, mimořádná naléhavost nebo nezbytnost absolutního uvážení, ale na nutnosti přiměřené kontroly s ohledem na zvláštní okolnosti projednávaného případu. Proto pokud je účelem rozhodnutí nařizujícího kontrolu výlučně umožnit Komisi shromáždit nezbytné skutečnosti k posouzení případné existence porušení Smlouvy, takové rozhodnutí neporušuje zásadu proporcionality (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 25. listopadu 2014, Orange v. Komise, T-402/13, EU:T:2014:991, bod 23 a citovaná judikatura).

158 Komisi v zásadě přísluší, aby posoudila, zda je určitá informace nezbytná k odhalení porušení pravidel hospodářské soutěže, a i když Komise již má k dispozici určité indicie nebo i důkazy o existenci určitého protiprávního jednání, může se legitimně domnívat, že je nezbytné nařídit doplňující šetření, která jí umožní lépe vymezit protiprávní jednání nebo jeho dobu trvání (viz rozsudek ze dne 25. listopadu 2014, Orange v. Komise, T-402/13, EU:T:2014:991, bod 24 a citovaná judikatura).

159 V projednávané věci mohou být argumenty žalobkyně na podporu tvrzení, že došlo k porušení zásady proporcionality, rozděleny do dvou kategorií podle toho, zda vytýkají nezbytnost napadeného rozhodnutí, která znamená neexistenci jiné méně omezující možnosti, nebo zda vytýkají nepřiměřené důsledky rozhodnutí nařizujícího kontrolu na její fungování a výkony, což by proto prokazovalo, že by bylo vhodnější použít méně omezující opatření.

a) K výtkám vycházejícím z toho, že napadené rozhodnutí nebylo nezbytné

160 Žalobkyně zaprvé tvrdí, že riziko zatajení nebo zničení důkazů uvedené v napadeném rozhodnutí neexistovalo, neboť požadované informace již byly nebo mohly být Komisi známy, a zadruhé že existovala méně omezující možnost než přijetí takového rozhodnutí, a sice v projednávané věci, žádost o informace předložená v souladu s článkem 18 nařízení č. 1/2003, která sankcionuje neposkytnutí odpovědi nebo poskytnutí neúplné odpovědi pokutou, která může dosahovat až 1 % celkového obratu dosaženého v předchozím hospodářském roce, což tomuto ustanovení, které bylo použito v jiných podobných případech, zaručuje vysokou účinnost.

161 Komise argumentaci žalobkyně zpochybňuje.

162 Pokud jde v první řadě o neexistenci rizika pro důkazy, je třeba připomenout, jak zdůrazňuje Komise, že napadené rozhodnutí jí mělo umožnit shromáždit informace nezbytné k prošetření existence domnělé koordinace.

163 V tomto ohledu skutečnost, že Komise shromáždila dostatečně závažné indicie k odůvodnění kontroly, nemůže mít za následek, že by jí bylo bráněno v získání doplňujících informací nebo v ověření informací, které má při kontrole k dispozici.

164 Stejně tak skutečnost, že tyto indicie vycházejí v podstatě z obsahu některých veřejných prohlášení, která učinili výrobci pneumatik uvedení v napadeném rozhodnutí při příležitosti jejich *earnings calls*, nemůže Komisi zbavit možnosti přezkoumat příslušné dokumenty nebo vyslechnout zúčastněné osoby, aby získala informace nezbytné k doplnění nebo ověření svých podezření.

165 V tomto ohledu nelze Komisi vytýkat, že se snažila získat takové informace od omezené skupiny osob, které v rámci dotčeného podniku mohly mít důkazy umožňující lépe vymezit cíl, důvody a fungování domnělé koordinace. Komise v tomto ohledu správně uvádí, že pro ni bylo relevantní získat informace týkající se interních diskusí o přípravě a sledování *earnings calls* a přípravě rozhodnutí o cenách týkajících se koordinace cen mezi výrobci pneumatik popsané v tomto rozhodnutí.

166 V takové situaci Komise nemohla vyloučit možnost, že v případě neprovedení neohlášené kontroly existovalo riziko, že některé relevantní informace budou ohroženy nebo zničeny. Bod 8 odůvodnění napadeného rozhodnutí ostatně uvádí takové riziko pro důkazy týkající se „informací o podezření na koordinaci budoucího chování na trzích, pokud jde o ceny (zejména velkoobchodní ceny) dotyčných produktů, jakož i podezření ohledně volby výrobců oznamovat konkurentům budoucí cenové politiky veřejnými prostředky“.

167 S ohledem jak na odůvodnění napadeného rozhodnutí, pokud jde o obsah domnělé koordinace, tak na dostatečně závažné indicie potvrzující tato podezření, tedy Komise nemohla vyloučit existenci rizika zatajení nebo zničení vyžádaných důkazů, a bylo tedy nezbytné využít rozhodnutí nařizujícího kontrolu, aby toto riziko zohlednila.

168 V druhé řadě, pokud jde o možné využití žádosti o informace namísto rozhodnutí nařizujícího kontrolu, je třeba mít za to, že taková žádost by neumožnila shromáždit všechny informace a důkazy nezbytné pro šetření.

169 V projednávaném případě, jak vyplývá z napadeného rozhodnutí, měla totiž Komise za to, že rozhodnutí nařizující kontrolu je nezbytné k prošetření všech skutečností týkajících se domnělé koordinace, kontextu, ve kterém k ní došlo, a totožnosti dotčených podniků, aby nedošlo k ohrožení nebo zničení relevantních informací, k čemuž by mohlo dojít, pokud by byly shromážděny prostřednictvím žádosti o informace nebo předem ohlášené kontroly, a aby byla zajištěna účinnost kontroly tím, že bude umožněno, aby byla provedena současně v prostorách všech podezřelých podniků, aniž by o tom byly předem informovány.

170 Kromě toho, jak poznamenává Komise, existuje značný rozdíl mezi výší pokuty uložené za porušení čl. 101 odst. 1 SFEU a výší pokuty uložené za neposkytnutí odpovědi na žádost o informace. Z důvodu tohoto rozdílu nelze vyloučit, že podnik, kterému směřuje žádost o informace, může být v pokušení této žádosti nevyhovět, i kdyby za to měl být sankcionován, pokud by mu to mohlo umožnit vyhnout se sankci za porušení čl. 101 odst. 1 SFEU.

171 Volba nástroje použitého ke shromáždění informací relevantních pro šetření, ať už se jedná o kontrolu nařízenou rozhodnutím podle čl. 20 odst. 4 nařízení č. 1/2003, nebo o žádost o informace přijatou na základě článku 18 tohoto nařízení, tedy závisí na analýze provedené Komisí s ohledem na konkrétní situaci specifickou pro probíhající vyšetřování. Pouhá skutečnost, že Komise mohla podat žádosti o informace v jiných věcech, na které se odvolává žalobkyně, není v tomto ohledu dostatečná ke zpochybnění zákonnosti volby učiněné v projednávané věci z důvodů uvedených v napadeném rozhodnutí.

172 Z výše uvedeného vyplývá, že argumenty žalobkyně týkající se toho, že napadené rozhodnutí není nezbytné z důvodu neexistence rizika pro důkazy nebo možnosti použít méně omezující opatření, je třeba zamítnout jako neopodstatněné.

b) K výtkám vycházejícím z nepříznivého dopadu napadeného rozhodnutí

173 Žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí mělo nepříznivý dopad na její řádné fungování během kontroly a dále na její hospodářské výsledky v důsledku zveřejnění kontroly. V této souvislosti nemohlo být napadené rozhodnutí vzhledem k jeho takto nepřiměřenému dopadu považováno za vyhovující zásadě proporcionality.

174 Komise argumentaci žalobkyně zpochybňuje.

175 V první řadě, pokud jde o nadměrné narušení řádného fungování podniku, kterému se nařizuje podrobit se kontrole, je třeba konstatovat, že argumentace žalobkyně je v tomto ohledu skutkově nepodložená.

176 Nejprve je totiž třeba připomenout, že kontroly se v zásadě jeví jako nezbytné, má-li Komise podezření, že došlo k porušení pravidel hospodářské soutěže stanovených Smlouvou o FEU. Takový zásah orgánu veřejné moci do práva podniku na respektování jeho obydlí a komunikace tak zůstává přiměřený, pokud se pohybuje v odůvodněných mezích účelu vymezeného rozhodnutím o nařízení kontroly, což znamená, že provedení takového rozhodnutí s sebou nese nezbytné a neodmyslitelné nepříjemnosti pro řádné fungování podniku, o nichž žalobkyně nemůže nevědět.

177 V projednávané věci přitom vzhledem k dostatečně závažným indiciím, které měla Komise k dispozici, není namístě mít za to, že napadené rozhodnutí může jako takové způsobit nepřiměřenou překážku řádnému fungování žalobkyně.

178 Kromě toho je třeba uvést, že vysvětlení poskytnutá Komisí podle všeho v každém případě mohou prokázat, že nepříjemnosti způsobené rozhodnutím nařídit kontrolu nejsou nepřiměřené a neúnosné vzhledem k cílům sledovaným dotčenou kontrolou.

179 Komise tak pro všechny případy tvrdila, aniž to žalobkyně vyvracela, že kontrola byla provedena co možná nejméně rušivým způsobem. Komise zejména uvádí, že pracovní nástroje zabavila pouze čtyřem osobám a v krátké lhůtě je vrátila. Mobilní telefony těchto osob byly totiž vráceny do 24 hodin (a zpravidla v době kratší) a aby jim bylo umožněno pokračovat v práci za použití jejich obvyklých telefonních čísel, Komise vrátila některé SIM karty ještě před vrácením mobilních telefonů. Pokud jde o zabavené notebooky, jedna ze čtyř osob získala svůj počítač zpět téhož dne a ostatní počítače byly vráceny do 48 hodin. Vzhledem k tomu, že všechna data byla uložena na serverech žalobkyně, skutečnost, že těmto osobám byly na tuto krátkou dobu odebrány jejich notebooky, jim podle Komise nebránila v práci za použití jiných nástrojů. Kromě toho, i když extrakce dat uložených na elektronických nosičích vyžadovala více času, než tomu bylo obvykle, bylo tomu tak z důvodu bezpečnostního systému zavedeného žalobkyní, který tuto extrakci ztížil. Žalobkyně podle jejího názoru v každém případě nemohla tvrdit, že její fungování bylo narušeno tím, že dva zaměstnanci jejího oddělení informačních technologií museli být Komisi při tomto úkolu nápomocni.

180 Proto musí být argument žalobkyně týkající se údajného nepříznivého dopadu na její řádné fungování zamítnut jako neopodstatněný.

181 V druhé řadě, pokud jde o nepříznivý dopad na výkony podniku, který měl být vyvolán v důsledku nadměrné publicity kontroly nařízené Komisí, je třeba předeslat, že taková argumentace se týká spíše otázky náhrady utrpěné škody než sporu o legalitu aktu.

182 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že podle samotné argumentace žalobkyně publicita kontroly ze strany Komise vyplývá z odlišného aktu, než z napadeného rozhodnutí. V projednávané věci se jedná o tiskovou zprávu IP/24/561, nazvanou „Komise provádí neohlášené kontroly protisoutěžních praktik v odvětví pneumatik“, která byla zveřejněna na internetových stránkách Komise dne 30. ledna 2024 v době odpovídající zahájení kontroly provedené v prostorách žalobkyně (dále jen „tisková zpráva“).

183 Tisková zpráva přitom není jako taková v projednávané věci napadena.

184 Dále a v každém případě, jak tvrdí Komise, lze poznamenat, že zveřejnění tiskové zprávy je její obvyklou praxí. Lze rovněž poznamenat, že v ní nebyla jmenovitě uvedena žalobkyně, nýbrž zmiňovala pouze odvětví pneumatik v rámci Unie.

185 V projednávané věci bylo v tiskové zprávě upřesněno, že „Komise byla znepokojena tím, že podniky, kterých se kontroly týkají, koordinovaly své ceny, a to i prostřednictvím veřejných sdělení“.

186 Tisková zpráva rovněž uvedla, že z ní nelze vyvodit žádný závěr o vině dotčených podniků, neboť „[n]eohlášené kontroly představují předběžnou fázi vyšetřování podezření na protisoutěžní praktiky“ a skutečnost, že se takové kontroly provádějí, „neznamená, že se dotyčné podniky provinily protisoutěžním jednáním a nepředjímá výsledek samotného šetření“.

187 Za těchto okolností se nelze užitečně dovolávat dopadů popsaných žalobkyní za účelem prokázání nepřiměřenosti rozhodnutí napadeného v projednávané věci.

188 Argument žalobkyně týkající se údajného nepříznivého dopadu na její výkony po zveřejnění tiskové zprávy Komisí je proto třeba odmítnout jako irelevantní.

189 Z výše uvedeného vyplývá, že žalobkyně neprokázala, v čem bylo rozhodnutí o nařízení kontroly nepřiměřené. Druhá část druhého žalobního důvodu musí být tedy zamítnuta.

5. Závěry

190 Z výše uvedeného vyplývá, že při neexistenci dostatečně závažných indicií, které by mohly doložit podezření uvedená v druhé větě bodu 4 odůvodnění, musí být napadené rozhodnutí v tomto ohledu částečně zrušeno z důvodu své svévolné povahy a porušení práva žalobkyně na respektování jejího obydlí a komunikace.

191 Ve zbývající části se žaloba zamítá.

IV. K nákladům řízení

192 Článek 134 odst. 3 jednacího řádu Tribunálu stanoví, že pokud měli účastníci řízení ve věci částečně úspěch i neúspěch, ponese každý z nich vlastní náklady řízení. Jeví-li se to však vzhledem k okolnostem v projednávané věci jako odůvodněné, může Tribunál rozhodnout, že účastník řízení ponese vlastní náklady řízení a nahradí část nákladů řízení vynaložených druhým účastníkem řízení.

193 Vzhledem k tomu, že v projednávané věci musí být napadené rozhodnutí zčásti zrušeno, má Tribunál za to, že je důvodné rozhodnout, že každá účastnice řízení ponese vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (druhý senát)

rozhodl takto:

1) **Rozhodnutí Komise C(2024) 243 final ze dne 10. ledna 2024, kterým byla Compagnie générale des établissements Michelin, jakož i všem společnostem, které přímo či nepřímo ovládá, uložena povinnost podrobit se kontrole podle čl. 20 odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 (věc AT.40863 – Hoops), se zrušuje v rozsahu, v jakém se týká období uvedeného v druhé větě bodu 4 odůvodnění.**

2) **Ve zbývající části se žaloba zamítá.**

3) **Compagnie générale des établissements Michelin a Evropská komise ponesou vlastní náklady řízení.**

Marcoulli Tomljenović Spangsberg Grønfeldt

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 9. července 2025.

Podpisy

Obsah

I. Skutečnosti předcházející sporu . . . 2

II. Návrhová žádání účastníků řízení . . . 3

III. Právní otázky . . . 4

A. K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z nedostatečného odůvodnění . . . 5

1. Úvodní poznámky . . . 5

2. K výtce vycházející z tvrzení, že odůvodnění je stručné nebo obecné . . . 6

3. K výtce vycházející z tvrzení, že odůvodnění je neurčité, nejednoznačné, nepřesné nebo extenzivní a k jeho důsledkům pro pochopení toho, co je vytýkáno . . . 7

B. Ke druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení práva na respektování obydlí a sdělení žalobkyně . . . 9

1. Úvodní poznámky . . . 9

2. K podobnosti mezi příkladem uvedeným v pokynech z roku 2023 a domnělou koordinací . . . 10

3. K první části, vycházející z tvrzení, že napadené rozhodnutí je svévolné . . . 12

a) K tvrzení že v napadeném rozhodnutí není třeba zveřejnit všechny informace, které měla Komise k dispozici . . . 12

b) K dostatečně závažné povaze indicií předložených Komisí k odůvodnění napadeného rozhodnutí . . . 13

1) Úvodní poznámky . . . 13

2) K metodě použité k identifikaci podezřelých prohlášení . . . 15

3) K dostatečně závažné povaze předložených indicií . . . 17

i) K existenci dostatečně závažných indicií na podporu podezření z koordinace cen v hlavním období . . . 17

– K prohlášením předloženým Komisí . . . 18

– K ostatním skutečnostem předloženým Komisí . . . 19

– K vyjádření předloženému žalobkyní . . . 19

ii) K neexistenci dostatečně závažných indicií na podporu podezření z koordinace cen v předcházejícím období . . . 22

4. K druhé části, vycházející z tvrzení, že napadené rozhodnutí je nepřiměřené . . . 24

a) K výtkám vycházejícím z toho, že napadené rozhodnutí nebylo nezbytné 25

b) K výtkám vycházejícím z nepříznivého dopadu napadeného rozhodnutí 27

5. Závěry 28

IV. K nákladům řízení 28

[i] Bod 6 tohoto znění byl po jeho prvním on-line zpřístupnění předmětem jazykové úpravy.